

Hírmondó

Gelle Község Önkormányzatának lapja

BEKETFA • CSÉFALVA • CSENTŐFA • EGYHÁZGELLE • KISBUDAFA • NAGYBUDAFA • ÓGELLE • PÓSFA

Ingyenes kiadvány • 2019. október • XVIII. évfolyam, 3. szám • www.egyhazi.gelle.sk • www.obecholice.sk

Tiszteletadás az idők világnapján

Az ENSZ közgyűlése 1991-ben nyilvánította október 1-jét „Az idők világnapjává”. Napjainkban kb. 600 millió hatvan év feletti személy él a világon, számuk 2025-re akár meg is kétszereződhet, éppen ezért a gyorsan öregedő világban az idők sokat segíthetnek világunkon – önzetlen munkájukkal, tapasztalataik átadásával. Az Idők napja szép és fontos ünnep. Minden társadalmat az minősít, hogy miként bánik öregségével – tartja a közmondás. Min-

Kosztolányi Dezső:

Intés az öregebbek tiszteletére

Bizony hajlajatok meg az öregebbek előtt, akár utcaseprők, akár miniszterek. Nem oly tiszteletet prédikálok én tinektek, mint a papok s az iskolai olvasókönyvek. De vegyétek számba, mily nehezen mentitek át ti is évek veszedelmén törékeny szívveréseket ezen az embernek ellenséges földgolyón s ők, kik negyven, ötven, hatvan évet éltek, hány téli reggelen, hány tüdőgyulladás gázoltak át, hány folyó mellett haladtak el éjjel s hány gépkocsitól ugrottak el az utcasarkokon, míg váratlanul elétek állanak, időtől koszorúzva, mint a csodák, mint akik háborúból jönnek, egyenesen, mint a zászlórudak s egyszerre kibontják, hogy ámuljatok, vihar-csapott, de visszahozott életüknek méltóságosan lebegő, békét hirdető, diadalmi lobogóját.

den nemzedék élete olyan egy kicsit, mint a homokóra. A homokszemek előbb-utóbb mind lefutnak a felső részből az alsóba. Mindegyik máskor. Mindegyiknek saját története van, de egyik homokszemnek sincs története a többiek nélkül. Sem azok nélkül, akik felül vannak, sem azok nélkül, akik alul vannak.

Az idők azok, akik előttünk járnak a nagy országúton, azon az országúton, amelyen apáink, nagyapáink, dédapáink és őseink jártak a világ kezdete óta. Tőlük örököltük meg ezt a települést, Tőlük tanultuk meg a nyelvet, amelylyel szót értünk egymással. Ők hordozták a vállaikon ezt az egész települést. Mindig voltak életerős, tenni vágyó idős emberek, de a mai idősebb generációra is, és talán az egész nemzedékre jellemző ez. Milyen jó ilyen emberekkel találkozni, együtt élni! Kíváncsiság, nyitottság az újdonságokra, kreativitás, tenni akarás – mindezek a tulajdonságok azt teszik lehetővé, hogy a mai hatvanon túliai lelkes ötvenévesek, a hetvenen túliai lelkes hatvanévesek, energikusak; elképzeléseik, törekvéseik, saját álmaik legyenek. Lehetővé teszik, hogy tudjanak teljes életet élni, és megélni az élet minden szép pillanatát, amit az csak adhat.

Mi emberek furcsa lények vagyunk. Tudunk örülni, sírni, dühöngeni, de a legfontosabb, hogy szeretni tudunk. Az idősebb embereket is szeretnünk és tisztelnünk kell. A szeretetünk, tiszteletünk magában foglalja elfogadásukat, támogatásukat, szeretetüket és annak érzését, hogy értékeljük, szeretjük őket.

Községünk önkormányzata, valamint a községi hivatal munkatársai nevében kívánom, hogy valamennyien járuljunk hozzá a nemzedékek közötti, ill. a családon belüli emberi harmónia, odafigyelés, közösségi gondolkodás és összetartozás megteremtéséhez, mely az idős embertársaink szívét melegséggel, békességgel tölti meg.

Öszinte szeretettel és tisztelettel kívánjuk, hogy derűsen és jó egészségben, a család nyújtotta örömmel töltse a pihenés éveit községünk és térsége minden szépkorú lakója!

Iván Lajos polgármester

Időszerű gondolatok

„Csókjával érkezett a nyár...” – énekelte a hetvenes évek végén legújabb slágerében az M7-es

zenekar énekese elsíratva egyik tovasuhanó nyári szerelmét, ám az idei nyár inkább saját csókjaival felszerelve érkezett s halmozott el minket a lehető legforróbbakkal, szokatlanul egészen augusztus végéig. De ahogy más sem, így mi sem adtuk meg magunkat a forró nyárnak. Tettük a dolgunkat. Foci-bajnokságot, falunapokat szerveztünk, hálát adtunk a misén, harangot szenteltünk, koszorúztunk, koncerteztünk, ettünk-ittunk, mulattunk, emlékművet avattunk, miközben a mindennapok mókuskerekében gyakran álltunk távol attól, hogy tudatosan éljünk, mert napjainkat sokszor azzal töltöttük, hogy megpróbáltunk megfelelni látható és láthatatlan elvárásoknak. Előfordul, hogy ebben a megfelelési hajzában gyakran összegabalyodunk, kimerülünk és szinte darabokra szakadunk.

Olykor, ha elég őszinték vagyunk magunkhoz, akkor látjuk, hogy itt az ideje megállni és megnézni, tudatosítani, hogy valami nincs rendben. Minél tudatosabban élünk, annál inkább észrevesszük, hogy **mindennek megvan a maga tempója, helye és ideje**. Helye és ideje van a melegnek és a hidegnek, az örömmnek és a szomorúságnak, helye és ideje van a megérkezésnek és az elmúlásnak, nyárnak és télnek is. Visszavonhatatlanul véget ért, s elmúlt ez a nyár is. Lezajlottak a fesztiválok, az üdülőhelyeken már a főszezonról lemaradt, vagy spórolós turisták sem lézengenek, hiszen a strandszezon utolsó napjain is már rég túl vagyunk. A tengerek, tavak és medencék partjáról sajnos elparancsolt minket a könyörtelenül csökkenő átlaghőmérséklet. De nyaralni nem csak nyáron lehet. Nem kell ahhoz feltétlenül negyven fok árnyékban, hogy kiválóan érezzük magunkat bárhol. Sütkérezhetünk az őszi napon is és nem kell ahhoz egy szál fecskében lenni, hogy vidáman kortyolgassuk kedvenc italunkat a teraszon, vagy Bacchus

hűs szentélyeiben. S eközben nem kell mérföld hosszúságú sorokat kiállnunk a lángososnál, a vízben sem heringeként fészengeni a tömegben. Nem pattan a hasunkra labda a strandon, hiszen annak ifjú tulajdonosa már az iskolapadban igyekszik feszülten imitálni a figyelmet az első csengetés után. Véget ért a nyitott, vidám, meleg időszak, és helyébe lépett a zárkózottabb, mélyebb, szomorúbb idő, az **ősz**, mely esővel, sárguló levelekkel, hűvös széllel, érett gyümölcscsel és magokkal indul és addig tart, amíg el nem éri a teljes pusztulást. A mostani időszak a termékeké, majd a természet olyan csodás színkavalkádot produkál, hogy készakarva is nehéz lenne ennyi szépet kikeverni. Aztán lassan átmegyünk egy hűvösebb időszakba, ami már a télre készít fel, a látszólagos pusztulásra. Látszólagos, hiszen ez is a **körforgás része**, azaz az élet folytatódik, új élet készülődik, csak kívül nem látszik egészen tavaszra. Most van még lehetőségünk arra, hogy év vége előtt a fontosnak ítélt céljainkért egy szép hajrával tegyünk meg mindent. A **szeptember-októberi időszak tökéletes arra, hogy kicsit befelé összpontosítva, de kifelé még aktívan hatva konkrét haladást érjünk el. A haladás lehet konkrét esemény, de sokszor nem annyira a kívülvilágban látszódik**. Az is haladás, ha magunkban sikerül pár dolgot a helyére tenni. A lényeg, hogy **kerüljünk újra szinkronba önmagunkkal**. A nyári kitárulkozás, kicsit lazább élet után most figyeljünk kicsit befelé, hogy állunk önmagunkkal, a környezetünkkel, a dolgainkkal, mi az, ami jól alakul, és mi az, ahol valamilyen beavatkozás szükséges. **Ha a belső vágyainkat, a lehetőségeinket és a terveinket most harmóniába hozzuk egymással, akkor még az év folyamán learathatjuk ennek a termését.**

Minden kedves gellei lakosnak az őszi legszebb színeiben pompázó, megihitt pillanatokat kívánok!

Iván Lajos
polgármester

Mi? Hol? Mikor?

2019. október – november – december

■ **Október 11.** (péntek) 12:00
Községi nyugdíjasnap

■ **Október 19.** (szombat)
Kondorosi Vásár

■ **Október 26.** (szombat) 18:00 A bőszi **Zöld Csillag Színtársulat** bemutatja „Grease” című előadását a helyi kultúrházban / **Jegyek szeptembertől kaphatók a kultúrházban:** elővételben – gyerekeknek és nyugdíjasoknak 4 €, felnőtteknek 6 €; helyszínen – gyerekeknek és nyugdíjasoknak 5 €, felnőtteknek 7 €

■ **Október 30.** (szerda) **Szünidei gyalogtúra az ausztriai Hainburgba** (információ a kultúrházban)

■ **November 8.** (péntek) 18:00 **Táncház** a Pósfá zenekarral a helyi kultúrházban

■ **November 10.** (vasárnap) 16:00 **XVII. Szépen szól a magyar nóta /** nótaest amatőr nótaénekesekkel

■ **November 15.** (péntek) 20:00 **Halloween party** – Andrejkovics Füssi Brigitta szervezésében a helyi kultúrházban

■ **November 22.** (péntek) 19:00 **Hagyományos Katalin-bál** – a Nagybudafai Óvoda Szülői Szövetségének szervezésében a gellei kultúrházban

■ **November 24.** (vasárnap) 16:00 A diószegi **Hahota Színjátszó Csoport** bemutatja „**Imádok férjhez menni!**” című zenés vígjátékát 2 részben, a helyi kultúrházban / **Jegyek októbertől kaphatók a kultúrházban:** elővételben – gyerekeknek és nyugdíjasoknak 4 €, felnőtteknek 6 €; helyszínen – gyerekeknek és nyugdíjasoknak 5 €, felnőtteknek 7 €

November 30. (szombat) **Adventi koszorúk készítése** a helyi kultúrházban, valamint a község adventi koszorújának elkészítése a helyi piactéren

November 25. – december 21. (hétfő-szombat) **Adventi könyvbörze** a helyi kultúrházban

Állandó, ismétlődő programok:

Minden szerdán 18.30-tól meridián torna, 3-1-2 torna a helyi kultúrházban.

A könyvtár nyitvatartási ideje:

Szerda: 8.30 – 12.00 és 13.00 – 17.00
Szombat: 8.30 – 12.00

Helyére került a pósfai lélekharang

Néhány évvel ezelőtt id. Bognár Ferenc pósfai lakos jóvoltából kis lélekharangot kapott a pósfai temető. Akkor mindenkit örömmel töltött el a jó érzés, hogy a legnagyobb fájdalomunkban kelő végtisztességgel, harangszó kíséretében tudjuk elkísérni utolsó földi útján szerettünket. Sajnos ez a tudat nem sokáig élhetett bennünk, ugyanis néhány hónap után ismeretlen tettesek a lélekharangot eltulajdonították, s a harangtorony ott maradt árván a temetőkapuban.

De jött az ötlet, hogy ez az ősi keresztény szokás újra legyen felelevenítve, s a harangtoronyban újra szólaljon meg a lélekharang. Ennél szebb dolog már csak az volt, amikor harangöntő mester találatot tőlünk nem messze Csallóközben, Tejfalú községben.

Boráros József műkohász mester el-

foglaltsága ellenére elvállalta a felkérést, s néhány hónap múlva megszületett a 20 kilogrammos, E hangolású lélekharang, egy nem szokványos, előregesített stílusban, a felkérés szerint.

A harangon többek közt a mester pecsétje található, egy felirat latin és magyar nyelven:

„Vivos voco. Mortuos plango.

Az élőket hívom, a holtakat elsíratom.”

valamint a megrendelő és a község neve a kiöntés évszámával. A falunapi ünnepi szentmisén Jankó Gábor, községünk plébánosa által sor került a lélekharang méltó felszentelésére, s így rendeltetésének megfelelően hamarosan újra a helyére került, hogy ismét szóljon Pósfá község minden élő és elhunyt lakosáért. A harangot Iván Lajos, Gelle község polgármestere és családja ajándékozta Pósfá községnek.

Ne szóljon másról érces ajka,
Csak ami dicső,
S érintse óránként suhanva
Rebbenő szárnyal az idő.
Sorsunk szavát hirdesse nyelve,
S bár keble hideg, szívtelen,
Éberén lendülő figyelme
Kísérjen át az életen.
S ahogy fülünkben messze hangzó
Szózata lassan csendbe vész,
Példázza, hogy nincs maradandó,
És minden földi elenyész.
(Friedrich Schiller:
ÉNEK A HARANGRÓL – részlet)

Összefogás budafai módra

Még szinte meg sem kötött a kisbudafai temető új kerítésének beton alapja, máris újabb, a faluért való tenni akarásnak lehettünk tanúi ugyanezen a helyen, melyet ugyanazon barátság hozott össze, mint az előző tiszteletre méltó létesítményt.

A kisbudafai halottasház eléggé gyatra állapota sajnos nem igazán illeszkedett bele az újonnan létrehozott kerítés környezetébe, s a baráti társulás úgy döntött, hogy segítenek ezen a kis csorbán. Csóka László és Kalmár Csaba támogatásával tetőcserére ke-

rült sor, ami a látottak alapján nagyon is sikerült. De ha már egyszer új tető, akkor új nyílászáró, nem máshonnan, mint Németh Zoltán gellei lakos műhelyéből, mégpedig Cséfalvay József és családja anyagi támogatásával. S ha már egyszer új tetőzet és ajtó, ablak, akkor legyen új köntös is. Nem is kellett több Katona László kisbudafai lakosnak és fiának, akik szintén nem sajnálva időt, energiát, kívül-belül új ruhával ajándékozták meg nemcsak temetőjük ravatalozóját, hanem a község szakrális emlékkeresztjét is. Ám mit is érne az egész, ha az összképet nem zárna egy, számos magyar népdalban is megénekelt temetőkapu. Tudta ezt jól Németh László nagybudafai lakos, a BALÁ cég vezetője, az egykori gellei alapiskola citeraze-

nekarának tagja, aki bevállalta, hogy támogatja annak legyártását saját vállalata műhelyében. Köszönet minden támogatónak és a munkálatokban részt vevő lakosoknak.

Íme, a baráti összefogás, összetartás, összetartozás példaértékű megnyilvánulása mindannyiunk számára, amire kevés a köszönő szó, és amire csak azt lehet mondani, hogy a Teremtő tartsa meg jó szokásukat!

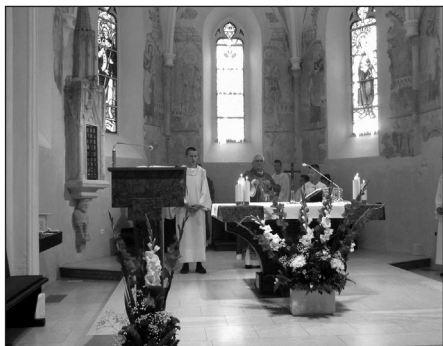
II

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK ÉLETÉBŐL

1. Búcsúi szentmise

Június 29-én, búcsúszombaton az ünnepi szentmisét Főtisztelendő Jankó Gábor plébános úr, a búcsúvasárnapi

szentmisét Főtisztelendő Korzensky Richárd, nyugalmazott tihanyi bencés-perjel mutatta be. A búcsúhétfői szentmisét pedig falunk szülötte, Főtiszte-

lendő Zirig Kristóf, lajosmizsei káplán celebrálta. Hálás köszönettel tartozunk az atyáknak, hogy szívhez szóló homíliáikkal emelték az ünnep színvonalát.

2. Évközi idő 14. vasárnapja

Ezen a vasárnapon ismét köszöntöttük Ft. Zirig Kristóf atyát, aki itthon tartózkodása alatt szívesen és nagy szeretettel jön közénk.

3. Kislúcs – Szent Anna búcsú

Július 26-án Kislúcsra mentünk köszönteni Szűz Mária édesanyját, Jézus Krisztus nagyanyját. Először rózsafüzért imádkoztunk Szent Annához, majd elimádkoztuk az esti dicséretet. Ezután következett az ünnepi szentmise.

4. Angyalos Boldogasszony búcsú – Szent Antal

A Porcinkula búcsúra ebben az évben sokan látogattak el Szent Antalra. Az ünnepi szentmisét Gál Péter újmisést mutatta be. Ezután következett az ereklétisztelet, loretói litánia, szentségimádás és szentségi áldás.

5. Falunapi szentmise

Augusztus 2-án került sor a falunapi szentmisére, melyet Ft. Nagy Tibor bakai plébános úr és a helyi lelkiatya Ft. Jankó Gábor plébános úr mutatták be az I. és a II. világháborúban elesett hősök tiszteletére. A szentmise után koszorúzásra került sor, majd Iván András és Fekete Tamás komolyzenei koncertjét hallgathatták meg a zenekedvelők.

6. 2019. augusztus 10. – kerékpártúra

Szombaton reggel zárandokáldással indultak el bicikliseink a túrára.

Az útvonaluk : Egyházgelle-Süly-Ke-szölcés-Somorja és Gútor volt. Gútoron megtekintették a Szent Kereszt Felmagasztalása templomot, amelyet Ft. My-javec Pál esperes úr mutatott be. Ismertette a templom történetét. Sok új, érdekes ismerettel gazdagodtak a résztvevők. Ebéd után Somorján fagylalttal hűsítették le magukat, és hazafelé vették útjukat.

A kerékpáros zárandoklaton fiatalok is részt vettek. Az alábbiakban Nagy Zsófia 7.A osztályos tanuló rövid élménybeszámolóját olvashatjuk:

„Örülök, hogy részt vehettem a kerékpártúrán. A szentmise és az áldás után útnak indultunk. Napos, meleg időnk volt, nagy hőség lett, mire Gútorra értünk. Jólesett a pihenés a templom körüli parkban. Majd megnéztük a templomot, miközben sok érdekességet hallottunk. Hazafelé még megálltunk Somorján fagyizni, hogy erőt gyűjtsünk a hazaútra. Nagyon jól éreztem magam, vidám társaságban töltöttem egy kellemes napot.”

7. 2019. augusztus 18. Cséfalva

Vasárnap délután a program imaórával kezdődött a cséfalvi kápolnánál. Ezután következett a Cséfalva első írásos említésének 670. évfordulója alkalmából rendezett emlékműavató ünnepség.

8. Esztergom – zárandokút

Augusztus 19-én autóbusszal Esztergomba zárandokoltunk Méhes Richárd vezetésével. Délelőtt idegenvezető segítségével megtekintettük a bazilikát.

Az altemplomban megtekinthettük Ft. Bognár Gergely egyházkellei származású kanonok úr síremlékét. A kupolából megcsodálhattuk az egész várost. Délután a Keresztény Múzeumot járhattuk be, tárlatvezetéssel. Este pedig, a nap csúcspontján, a Csíksomlyói passiót vehettünk részt.

9. Augusztus 25. – terményáldás

Ezen a vasárnapon Ft. Jankó Gábor plébános úr a vasárnapi szentmisén megáldotta a terményeket, amelyeket a hívek hoztak a templomba. Ezen kívül az új kenyér megáldására is sor került.

10. Kisboldogasszony búcsú –

szepember 7 – 8. - Szent Antal

Szombaton a búcsú keretén belül a Rózsafüzér Társulatok találkozója is sor került. A kedves zárandokok mind a négy rózsafüzért elimádkozták. A megnyitó szentmisét Ft. Méry László újmisé mutatta be. Az ünnepi szentmisét pedig dr. Herdics György, c. apát úr celebrálta. Ezután következett a gyertyás körmenet, ereklyetisztelet, litánia, szentségimádás, virrasztó zsolozsma és szentségi áldás. Vasárnap a

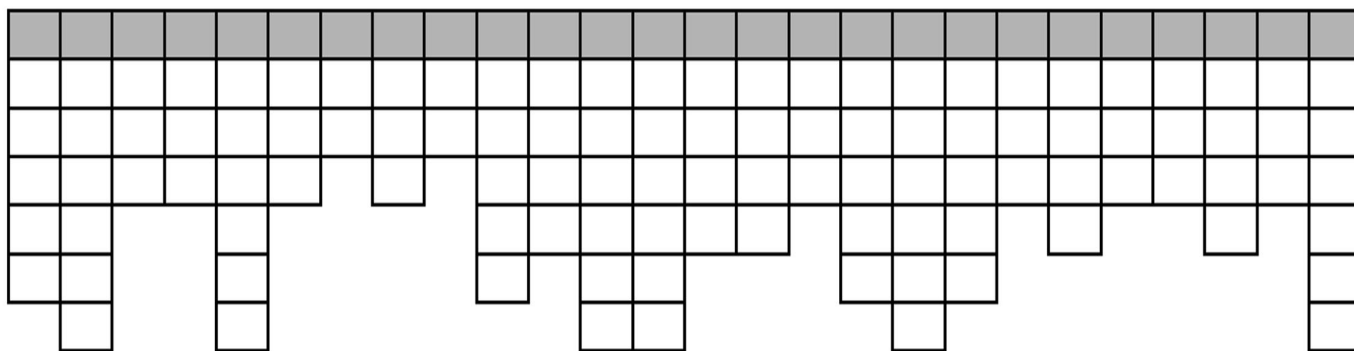
délutáni szentmisét Ft. dr. Józsa Attila ógyallai esperes – plébános mutatta be rendkívüli formában. A keresztt után következett az ünnepi főmise, melynek főcelebránsa Ft. Kiss Róbert kanonok úr volt. A szombati szentmisére tőlünk gyalogos és buszos zárandokcsoport is érkezett. A vasárnapi szentmisére pedig kerékpáros zárandokcsoport indult községeinkből.

11. Szeptember 16. – tanévnyitó szentmise

Ismét új tanévet kezdtünk és kértük rá Isten áldását. Iskolánk tanulói és tanárai elvégezheték szentgyónásukat, majd 10 órakor elkezdődött a szentmise. Kértük a Szentleket, hogy legyen velünk az új tanévben. Ft. Mikus Csaba plébános úr szentbeszédében buzdította a diákokat a jó tanulásra.

A rejtvényünkben egy neves egyházi személyt rejtettünk el.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26

1. Írország védőszentje.
2. Küldött.
3. Szent Fülöp, a nevető szent.
4. Húsvét előtti hét.
5. Védelem.
6. Szent Gergely egyházatya.
7. Ennyi szentség van.
8. Tiltott gyümölcs.
9. Ábrahám unokaöccse.
10. Myra város püspöke volt – Szent
11. Tüzes szekeren ült.

12. A háromkirályok egyike.
13. Eucharisztia.
14. Jákob álmodott róla.
15. Pogány isten az ószövetségben.
16. Fa Jézus idejében.
17. Dávid győzte le.
18. A háromkirályok egyike.

19. Elővigyázatos.
20. Az örök város.
21. Több pápa neve.
22. Zenében használjuk.
23. Ábrahám felesége.
24. Az első pápa neve.
25. Szent Lukács evangelistát ábrázolták vele.
26. Az utazók védőszentje – Szent

A Hírmondó előző számában megjelent keresztrejtvény sikeres megfejtői: **Gábor Jázmin 6.B** és **Mezsei Beáta 8.** osztályos tanulók. Nyereményüket átvehetik a községházán. A múltkori szám rejtvényének megfejtése: Limai Szent Róza. Lejegyezte: **Bohony Irén**

Esztergomi barangolás és Csíksomlyói Passió

Augusztus 19-én, hétfőn 8 órakor egy csoport gyűlt össze az egyházzel plébánia előtt, hogy útnak induljanak Esztergomba, amely Szent István királyunk uralkodása alatt lett a Magyar Királyság érseki központja.

Közel kétórás út után megérkeztünk az esztergomi érsek székvárosába. A Duna-parton leparkoltunk, majd gyalogosan közelítettük meg az Esztergomi bazilikát. Az impozáns helyen felépült Nagyboldogasszony- és Szent Adalbert-főszékesegyház külső méreteit tekintve Magyarország legnagyobb egyházi épületének számít, sőt Európa egyik legnagyobb bazilikája is.

A Dunakanyar bejáratánál trónoló bazilika az altemplom talapzatától a kupola keresztségig 100 méter magassággal rendelkezik, mellyel egyben az ország legmagasabb épülete is.

A belépőjegyek megvétele után találkoztunk Némethné Pathó Mária múzeumpedagógussal, aki sok érdekességet osztott meg velünk a bazilikáról. A bazilika bemutatását az altemplomban kezdte, ahol két hatalmas angyszobor fogadja a látogatókat. E két szobor az Elmúlást és az Örök Életet jelképezik. A régi sírkövek között itt látható például Vitéz Jánosé is, ő volt Mátyás király nevelője. Itt nyugszik többek között Szécsi Dénes, aki királlyá koronázta Mátyást, és itt kaptak végső nyughelyet a korábbi érsek, köztük Mindszenty József, akinek emlékére Szent II. János Pál pápa ellátogatott ide.

Érdeklődésünkre segítettek megkeresni Pósa egyik szülőltjét, Bognár Gergely esztergomi kanonok úr sírját, aki az altemplomban nyugszik. Így a csoport öröme, olyan helyekre is bejuthattunk, ahová más csoport nem juthatott. Miután megtaláltuk a kanonok úr sírját, imádkoztunk a lelki üdvéért.

A Várhegyen található bazilika csodáit, nevezetességeit a vezetés során megnéztük, megtekintettük, többek között a különleges, reneszánsz korban épült Bakócz-kápolnát is, mely Bakócz Tamás esztergomi érsek nevéhez fűződik, aki II. Gyula pápa halála után a legközelebb állt ahhoz, hogy pápává tegyék meg. Az érsek sírkápolnájának épült Bakócz-kápolna a magyarországi reneszánsz építészet egyetlen megmaradt alkotása. Az építető Itáliából hívott tervezőket a

kápolna megépítéséhez, mely süttői vörös márvány felhasználásával épült meg. A törökök a benne található szobrokat, domborműveket összetörték, megcsontkították. A barokk korban került az oltárára a máriapócsi típusú kegykép, melynél nagyon sok csoda történt, és amely miatt a kápolna a környék búcsújáróhelyévé vált. A viszonylagos épségben megmaradt kápolnát a bazilika építésekor több nagyobb darabra vágták szét és megszámozták, majd pedig a bazilika belső terében ismételtelen felállították.

A vezetés után fakultatívan felmentünk a panorámaterembe, ahol számos információt tudhatott meg az ember a bazilikáról, maketteket nézhetett meg, valamint lehetőség nyílt a felfrissülésre is. Majd folytattuk utunkat a kilátóba. Jó pár lépcsőfok megmászása után felértünk a toronyba, ahol csodálatos panorama tárult a látogatók elé. Láthattuk az Esztergom és Párkány városok között átívelő Mária Valéria-hidat, a Duna lábánál elnyúló Kovácspataki-hegyeket, a Garam távolabbi torkolatát, valamint a Dunakanyar szomszédságában elterülő hegyeket, mint a Börzsönyt, a Visegrádi-hegységet és a Pilist.

Már déli 12 is elmúlt, mikor leérkeztünk az esztergomi vár tövébe. Ekkor lehetőség nyílt a vásári forgatag megtekintésére és ebédelésre.

Délután 3-kor találkoztunk a vár alatt elterülő Vízivárosban, a vízivárosi katolikus templom előtt. Innen elsétáltunk a Keresztény Múzeum bejáratához, ahol csoportosan vettünk részt a tárlatvezetésen.

A Keresztény Múzeum az ország leggazdagabb egyházi múzeuma, a Budapesti Szépművészeti Múzeum és a Magyar Nemzeti Galéria után Magyarország harmadik legjelentősebb képtára. Ez továbbá a világ harmadik leggazdagabb egyházmegyei múzeuma.

Nagyon részletes, lenyűgöző tárlatvezetésben volt részünk, mely során a múzeum legértékesebb, legszebb alkotásait mutatták meg nekünk. Betekintést nyertünk a különböző művészeti stílusok világába, ismertették velünk a különleges ábrázolási technikákat.

Gyönyörű szárnyas oltárokat láttunk, festményeket, melyek nagy része a Felvidék templomaiból került ide. Megismerkedtünk a németalföldi, itáliai, német és osztrák festészettel, sőt megtudtuk, hogy a magyar festészet miért járt az élen a művészeti kivitelezésekben. Olyan csodás alkotásokat láthattunk, mint például Kolozsvári Tamás Kálvária-oltárát, a garamszentbenedeki Úrkoporsót és M.S. Mester Passióképeit.

Kis pihenő után este 7 órától a bazilika lépcsői és oszlopoi előtt láthattuk a Nemzeti Színház és a Magyar Nemzeti Táncegyüttes előadásában a Csíksomlyói passiót. A bazilika előtt bemutatott darab a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus felvezető, ingyenes előadása volt.

A szép és elgondolkodtató előadás után a résztvevők megcsodálhatták a Szent István ünnepéhez közel eső tűzijátékot. Ez az élmény és a Himnusz elneklése volt ennek a szép és tartalmas napnak a megkoronázása.

E képpel, számos élménnyel, pozitív érzésekkel eltele busszal indultunk hazafelé, és az út során a nap egy-egy felejthetetlen mozzanatát felidézttük magunkban.

Erre a szép útra gyermekek is jöttek családtagjaikkal, akik nagyon jól érezték magukat. Sátor Zsófia 7. osztályos tanuló így látta ezt a napot: „Nagyon vártam ezt a kirándulást. Reggel fél nyolckor elindultunk Esztergom felé. Először a bazilikába mentünk, ahol sok érdekes dolgot láttam. Ezután felmentünk a kilátóba. Nagyon sokat kellett lépcsőzni, de megérte. Délután bementünk a keresztény múzeumba is, ahol egy néni érdekes dolgokat mondott a festményekről és a kiállított tárgyakról. Este megnéztük a Csíksomlyói passiót. A napot ezerféle színben pompázó tűzijáték zárta. Késő este indultunk hazafelé, szinte éjszaka volt mire hazaértünk, de rengeteg élményt hoztunk magunkkal. Remélem, lesz még alkalmam újra eljutni ebbe a gyönyörű városba.”

Méhes Richárd

A Gondviselés kísért zarándokutunkon

Szeptember 7-én, szombaton reggel borúsan kezdődött a nap. 10 előtt még az eső is eleredt. Sokunknak mondták, hogy ne menjél, hisz esik az eső. De nem sikerült eltántorítani minket az indulástól. 10 órára elállt az eső.

A zarándokot az emberektől az Istenbe vetett hite különbözteti meg, hisz abban, hogy az Isten majd gondoskodik az útvjáról. Ha épp úgy szeretné, akkor jó időt csinál, ha pedig egyéb időjárásal összefüggő nehézségeket gördít a zarándok lába elé, az biztos okkal-joggal történik. Valamiért vezekelnie kell, valamit le kell dolgoznia, ami akár a családdal, vagy a nemzettel is lehet kapcsolatos. A zarándoklat nem mindig a jóról, a szépről szól. Amikor ilyen adódik, azért hálát kell adni. A zarándoklás olykor a nehézségekről is szól, hiszen egy zarándokút olyan, mint az élet. Ahogy az életben, itt is adódnak nehézségek, amit pozitív hozzáállással, vagy hogy más szemszögből vizsgálom meg a helyzetet, kezelni lehet. Ahogy az élet, a zarándoklat sem lehet fenékig tejfel.

Szóval az indulásra az esőcsatornák elzárultak. Fél 11-kor volt a gyülekező a templomnál, ahol 5 zarándok gyűlt össze: hárman gelleiek és ketten duna-szerdahelyiek voltak. Sokan beszámoltak a túlzott aggodás jeleiről, a féltésről – biztos, akarsz menni? Hisz esik az eső.

Azt, hogy mi jó egy zarándoklaton, nehéz elmondani – azt érezni kell, meg kell tapasztalni. Ez az élmény szavakba nem önthető, hiába is próbálná az ember. Lehet itt közhelyekkel szólni, melyek tényleg igazak: kiszakadás a min-

dennapi életből, elszakadás a stressztől, közösségek alakulnak ki, Isten csodálatos természetének a felfedezése, ahogy a zarándoklaton észreveszi az ember az apró természeti csodákat, úgy az életben is aztán észre tudja venni és értékelni. Ez mind a zarándoklat, de a zarándoklat ennél több, ami leírhatatlan, megfoghatatlan, szavakba nem önthető.

Gyalogos zarándoklatunk az egyházzal Szent Péter és Pál-templomtól indult, ahol Jankó Gábor atya zarándokáldásban részesített minket. Közös fotó elkészítése után útnak indultunk.

A maréknyi kis csapat keresztülhaladt a falun, az út menti kereszteknél imádkoztunk, majd pedig a falu megholtjaiért is elmondtunk egy imát.

Közben a Dercsikáról elindult zarándokcsoport már úton volt. E szép búcsújáróhelyről 13 zarándok indult útnak, melyek között a környékbeli falvakból voltak a zarándokok, sőt a magyarországi Nyúlról is érkezett zarándok. Már vártuk, hogy találkozzunk velük.

A kanális folyásával ellentétesen haladtunk egészen Kövecsesig. Az út során a rózsafüzért mondtuk, mikor azt tapasztaltuk, hogy még a nap is kisütött ránk. Pedig sokan kételkedtek ebben. Mi ezt egy apró csodának vettük, mely során a nap, az Isten is letekintett ránk a felhők mögül, mikor épp imádkoztunk.

De ezzel a csodák nem értek véget. Mikor a dercsikai zarándokcsoporttal találkoztunk és kedvesen üdvözlöttük őket, ekkor is előbújt a nap, s megragyogtatta az arcunkat. A nap folyamán máskor már nem sütött ki a nap, de eső sem esett. Csak a körmenet végén kezdett kicsit szemerkléni.

Kövecsesnél megebédeltünk, majd innentől már 18-an haladtunk tovább. Beszélgetve, imádkozva és énekelve.

A bacsfa-szentantali búcsúba énekszóval érkeztünk be, majd a Pádai Szent Antal-kegytemplomban csendben a Vérvörösző Szűzanya kegyképe elé járultunk. Térdet hajtottunk előtte, így kifejezve szeretetünket és hódolatlunkat feléje.

Részt vettünk Méry László nagymagyari újmiséis 3 órai szentmiséjén. Majd imádkoztunk és a zarándoknapunk a 6 órai ünnepi szentmisével és körmenettel zárult. A hazautat már mindenki maga oldotta meg.

A Gondviselés a mai nap is velünk volt, óvott, védett minket, ahogy a nevéből adódik, gondot viselt ránk az út során. De mindennap ott van velünk, csak mi a mindennapi teendők, pörgés mellett nehezen tudjuk észrevenni. Egy ilyen zarándoklaton ezt észre tudjuk venni, érzékeljük a jelenlétét. Vegyük észre mindennapjainkban ezt a Jelenlétet!

Méhes Richárd

dennapi kenyérért és az egyéb terményekért, amelyek táplálékaink szerves részét képezik.

A kenyér az életet, a megélhetést és az otthont szimbolizálja, nem véletlen, hogy a legfontosabb imádságunk központi elemei között a kenyér is szerepel. Némileg különböző formában ugyan, de a világ minden táján fogyasztják. A ma ismert, kovással készülő kenyér őse egykoron a lepény volt. A kovász nélküli kenyér, amely liszt és víz keverékéből készült, több ezer éves múltra tekint vissza. A kovásztalan kenyér ünnepe, a pászka, a zsidó nép életének központi eleme napjainkban is. Ebből a kenyérből fejlődött ki a mai kovászos kenyér, amely kezdetben búzából, később rozs-, árpa-, alakor- vagy ma már egyre gyakrabban használatos hajdinaliszt alapanyagából készül. Bárhogya is, a kenyér az egyik legfontosabb táplálékunk, amely nélkül az élet szinte elképzelhetetlen, ezért tartjuk fontosnak az új kenyér ünnepét.

Az egyházzel kapcsolatos templomban a szentmise végén ünnepélyes keretek között került sor a termények és az új kenyér megáldására. A megszentelt kenyereket a ministránsok letették a templom előtt elhelyezett asztalokra, ahol a légiósok elkezdtek a kenyerek szelését. Végeztül a templom előtti téren a szentmisén részt vevő hívek közösen fogyasztották el a megszentelt kenyeret, sőt a maradékból sokan haza is vittek az otthon lévőeknek.

Köszönettel és hálával tartozunk lelkiatyáinknak, Jankó Gábornak, aki e szép ünnep meghonosításán fáradozik a mi egyházközségünkben.

Bognár Laura

A termények és az új kenyér megáldása templomunkban

Az anyaországban augusztus 20-án az államalapítást, az államalapító Szent István szentté avatását valamint az aratás végét is ünneplik. E szép ünnep egyik fontos mozzanata az új kenyér megáldása, amikor is nemzeti színű szalaggal a frissen ropogósra sült kenyeret megszentelik, felszelik és végül szétosztják a darabjait. A Szent István-napi aratóünnep eredete Mária Terézia uralkodása idejére tehető. A királynő rendeletben tette „nemzeti ünneppé” az István-napot, amely aztán egészen 1848-ig állami és egyházi ünnep is volt. A hagyomány szerint az aratás után Szent István-napra süttették az új búzából készült első kenyeret. Mivel új búzából sütni először augusztusban lehetett, ezért ezt a hónapot az új kenyér havának is nevezik. Ezen a napon országszerte aratóünnepeket tartottak, amelyek nagy mulatsággal zárultak, ezt a szokást napjainkban is sok helyen megtartják. Az ünnep vallási eredete még az Ószövetség idejére nyúlik vissza, ugyanis a mózesi törvények szerint az aratás ünnepe előtt, vagyis mielőtt hálaáldozatot mutattak volna be Istennek az új búzából, senki nem süthetett abból kenyeret.

Napjainkban egyre több felvidéki egyházközségben tartják fontosnak e szép ünnep felelevenítését, így nálunk is immár második alkalommal került sor az új kenyér és a termények megáldására.

Gábor atya a Mária Légió tagjainak hathatós segítségével augusztus 25-én szervezte meg e szép ünnepet. A hívek a vasárnapi szentmise előtt szebbnél szebb kosarakban hozták a gyümölcsöket, zöldségeket, bort, gabonafélét, amelyeket a szentélyben az oltár elé helyeztek el. A termények sokszínűsége, a feldíszített kosarak színekavalkádja, valamint a három hatalmas, nemzeti színű szalaggal átkötött új kenyér határozta meg e szép ünnep igazi jellegét. A látvány egyben azt is szimbolizálta, hogy a Teremtő az idei évben sem feledkezett meg rólunk, bőséges termésrel áldotta meg földjeinket és zöldséges kertjeinket. Tehát jó keresztényként elsődleges feladatunk a hálaadás a min-

Megkezdődött a 2019/2020-as tanév

Az Ünnepeles tanévnyitót szeptember 2-án tartottuk az iskola folyosóján. Az igazgatónő tanévnyitó beszéde után a polgármester úr is köszöntötte a jelenlévő gyerekeket, szülőket és nagyszülőket.

Iskolánkat ebben a tanévben 164 tanuló látogatja 12 osztályban, az iskolai klub 2 csoporttal működik.

Tantestületünk tagjai:

Igazgató: **Trencsik Anikó**

Igazgatóhelyettes: **Rácz Beáta**

Osztályfőnökök:

1.A osztály:	Zöld Júlia
1.B osztály:	Sátor Andrea
2. osztály:	Bartal Zsuzsanna
3. osztály:	Purczell Katalin
4. osztály:	Pongrácz Adrianna
5. osztály:	Huszárik Éva
6.A osztály:	Pecsuk Gabriella
6.B osztály:	Vajas Marietta
7.A osztály:	Süli Erzsébet
7.B osztály:	Bohony Irén
8. osztály:	Rácz Beáta
9. osztály:	Papp Erika

Nem osztályfőnök pedagógusok:

Gróf Jolán
Hajdú Viktória

Mikóczy Nagy Anita
Végh Gabriella
Ábrahám Piroska
pedagógiai asszisztens
Szelle Elvira
– iskolai pszichológus

Nevelők: **Bartal Ágota**
Márkus Erika

Nem pedagógus alkalmazottak:

Nagy Gabriella – könyvelő,
bérelszámoló
Bölcs Éva – konyhavezető
Bogyai Ildikó – takarítónő
Hencze Mária – takarítónő
Kitanovič Katalin – takarítónő
Lehotsky Katalin – takarítónő
Görcs Julianna – szakácsnő
Kysela Andrea – szakácsnő
Álló Éva – szakácsnő
Bohony László – fűtő, karbantartó

Idén az 1.osztályban 24 tanuló kezdte meg tanulmányait:

1.A osztály:
Bertók Marcel Egyházgelle
Bíró Zalán Ógelle
Fekete Emma Nagylúcs
Hodosi Dániel Nagybuda
Mészáros Marián Ógelle

Mikóczy Hanna Béke
Pecsuk Konrád András Pósfá
Süli László Ógelle
Túry Emese Kisbuda
Zakariás Angelika Patrícia Etrekarcsa

1.B osztály:

Csikász Lóránt Kulcsárkarcsa
Fialka Ágoston Nagylúcs
Földes Dorka Pósfá
Katona Dominik Kisbuda
Komáromi Attila Erdőhátkarcsa
Komáromi Erzsébet Erdőhátkarcsa
Koszorús Viktor Nagylúcs
Krecu Rebeka Ógelle
Pecsuk Benedek Nagybuda
Schwendtner Leila Kisbuda
Sídó Sára Ógelle
Szabó Ádám Nagylúcs
Szabolcs Kristóf Nagybuda
Szőgyi Anna Nagybuda

Alig kezdődött el a tanév, máris sok érdekes programban vettek részt tanulóink. **Szeptember 5-én és 13-án a hatodikos és hetedikos tanulók ingyenes, egész napos tanulmányi kiránduláson vettek részt Kimlén (Magyarország).** A Libertáta Öko-és sportprogramján mindkét alkalommal 10–10 tanuló vett részt, 2–2 pedagógus kíséretében.

Az ötödikesek **szeptember 19-én** – szintén a Libertáte Öko-és sportprogramján – voltak **Dunaszigeten** (Magyarország). Az egész napos, ingyenes tanulmányi kirándulás mindenkinek nagyon tetszett.

Szeptember 10-től szeptember 13-ig a nyolcadikos és a kilencedikes tanulók 4 napos, ingyenes kiránduláson vehettek részt **Szegeden**. A „Járd végig!” programot a magyarországi Emberi Erőforrások Minisztériuma hirdette meg, és biztosította a gyermekek teljes ellátását, szállását, utazását. Itt a két osztály osztályfőnöke pályázott – sikeresen.

A tanulmányi kiránduláson 36 tanuló vett részt, akik megismerhették Szeged nevezetességeit, ellátogattak egy hőmezővársárhelyi iskolába, ahol élményteli napot töltöttek a helyi diákokkal, tanárokkal, megismerték a várost. Felfedezték az „Időspirál” természettudományi élményközpontot is, ahol informatikai eszközök segítségével a virtuális és a kiterjesztett valóságba kalandozhattak. Természetesen **Ópusztaszer** sem maradt ki a környék látnivalói közül, ahol nemcsak a Feszty-körkép nyűgözte le a fiatalokat, hanem az árvízbeutató, az érdekes múzeumpedagógiai foglalkozások, a mesterlevél megszerzése, a park bebarangolása is.

Szeptember 19-én a harmadikos és a negyedik tanulókat ellátogattak a „Csallóköz gyümölcse” néven ismert gyümölcskiállításra Dunaszerdahelyre.

Szeptemberben, sok hivatalos tenivaló mellett, sikerült pályáznunk a „Kukkónia a gyermekekért” elnevezésű pályázatra. Sikeres pályázat esetén az is-

kola udvarán lévő játszóteret egészítjük ki, újítjuk meg.

Természetes volt számunkra, hogy iskolánk is – szülők és pedagógusok együtt – részt vesz az **október 19-én** megrendezésre kerülő **Kondorosi vásáron** a kultúrházban. Megpróbálunk minél több régies, már lassan elfelejtett ételt kínálni az érdeklődőknek.

Iskolánkban az október hagyományosan az állatok védelméről és az állatok szeretetéről szól. Idén is megtartjuk az Állatvédelmi napot játékoskodással, és sok érdekes programmal.

Egynapos jutalomkirándulás Győrújfalun és Kimlén

Az alapiskola hatodik és hetedik osztályos tanulói szeptember első heteiben izgalmas programban részesültek, hiszen egynapos jutalomkiránduláson vehettek részt. A lelegkesebb természetbarátok, valamint a jó magaviseletű gyerekek a Libertáte polgári társulás jóvoltából Szigetközben kirándultak PaedDr. Gencs Kinga koordinátor szervezésében. Délelőtt biogazdasággal ismerkedtek meg a gyerekek, különféle gyógynövényeket, fűszernövényeket kóstoltak meg. Majd lelkesedéssel láttak neki a munkának, hiszen fürdősót és teakeverékeket készítettek azokból a növényekből, melyeket korábban szárítottak ki a Sudár birtok gazdái. A Duna mellett eltöltött ebéd után következett a várva várt program, a sárkányhajózás. Tanulóink izgatottan öltözték fel a mentőmellényeket, majd szálltak be elsőként a motorcsónakba, később pedig a sárkányhajóba. Nagy öröm volt látni ar-

cukon a boldogságot, mindenki figyelt, és próbálta a lehető legügyesebben elszámítani az evezés helyes technikáját. A tanító néni nevében is elmondhatom, hogy nagyon izgalmas és tartalmas napokat tudhatunk magunk mögött. Köszönjük!

Vajas Marietta tantító néni

Az alábbiakban tanulóink beszámolóit tanúskodnak az élményekről.

Amikor reggel a biofarmra értünk, mindenki izgatott és boldog volt, hogy végre megkóstolhatjuk és megszagolhatjuk e farm egészséges terméseit. Volt ott mindenféle finom vagy kissé íztelen növény, de még a csípős paprikát is megkóstoltuk. Attól aztán mindenkinek égett a szája! Majd utána felmentünk fürdősót és teakeveréket készíteni. Ez a program is hamar eltelt. Az érdekes növények után elmentünk ebédelni. A finom disznóhús és rizs jól megtöltötte üres bendőnket. Következő célpontunk a sárkányhajózás volt. Az evezésből a tanító néni is kivették a részüket. Mindenki fáradtan, de boldogan ment vissza a buszra. Ez a nap tényleg jól sikerült. Köszönjük szépen, hogy részt vehettünk a kiránduláson.

Kún Szintia 6.B osztályos tanuló

Szeptember 5-én Győrújfalun és Kimlén töltöttünk egy napot, ahol növényeket kóstolhattunk, és izgalmas dolgokat próbálhattunk ki. Reggel felszálltunk a buszra, majd megálltunk több iskolánál is, hogy felvegyük a tanulókat. Amikor megérkeztünk, sok macska fogadott bennünket. A szervezők két csoportra

osztottak minket. Mi először fürdősöt készítettünk. Később fűszernövényeket, zöldségeket ettünk, amik finomak voltak. Délután megebedtünk, majd sárkányhajóztunk, ami nekünk nagyon jól ment. Hát így telt el a kirándulás. Nekem nagyon tetszett.

Németh Sofia 6.A osztályos tanuló

Reggel már türelmetlenül vártuk, hogy elinduljunk. Mikor mindenki megérkezett, kimentünk az autóbushoz. Felszálltunk a buszra, majd útközben felvettük a többi alapiskola tanulóit. Körülbelül egy órát utaztunk, mikor egy szép házhoz értünk, ahol üdvözöltek bennünket. A beszéd után két csoportra osztották a négy iskolából érkezett tanulókat. Először átkeltünk egy kis hídon, majd különféle növényeket kóstoltunk meg. Ezután fürdősöt és teakeveréket készítettünk. Mikor végeztünk, teákat vásárolhattunk. Dél körül már mindenki éhes volt, ezért nagyon jól esett a Duna melletti ebéd. Utolsó úti célunk a Dunán való evezés volt. Először motorcsónakáztunk, majd a kisebbik hajóban eveztünk. Fárasztó volt, de megérte, hisz nagy élményben volt részünk, sőt kócsagokat, kacsákat és hódokat is láttunk. Nagyon tetszett

Kovács Mária tanító néni nemzetközi díjat kapott

kérem elnevezésű díjat.

Idén júniusban lehetőséget kaptak a magyar iskolák, hogy a magyarországi Emberi Erőforrások Minisztériuma által meghirdetett díjra jelöljenek arra érdemes pedagógusokat. Természetes volt számunkra, hogy Kovács tanító néniről elkészítsük a minisztérium által kért anyagot, és ezzel jelöljük őt a díjra. Legnagyobb örömünkre augusztus végén kiderült, hogy ő is a díjazottak között van.

Kovács Mária tanító néni nyugdíjba vonulása alkalmából megkapta a Pedagógus Szolgálati Emlék

Gratulálunk!

a kirándulás mindenkinek, és remélem, még visszatérünk ide.

Fialka Eszter és Lelkeš Csilla
7. B osztályos tanulók

Reggel fél nyolckor indultunk Győrújfalura. Jó volt a buszozás, mert sokat tudtunk beszélgetni. Amikor odaértünk, két csoportra osztódtunk. Először kézműveskedtünk, gyógynövényekből készítettünk fürdősöt vagy teát. Később elmentünk megnézni a Sudár birtokot. Miután mindent megnéztünk, elmentünk ebédelni. Délután sárkányhajózáson vettünk részt. Szerintünk az evezés

volt a legjobb. Nagyon jól éreztük magunkat, szuper volt a kirándulás.

Nagy Zsófia és Pánis Hanna
7.A osztályos tanulók

Köszönjük!

Idén augusztusban iskolánk 3 alkalmazottja nyugdíjba vonult. Szeptembertől megkezdte megérdemelt pihenését **Kovács Mária** tanító néni, **Keresztes Erzsébet** takarító néni és **Krascsenits Edit** takarító néni. Mindhármuknak köszönjük a hosszú éveken át végzett munkáját, kívánunk nekik egészségben eltöltött nyugdíjas éveket.

PILLANATKÉPEK A NAGYBUDAFAI OVISOK ÉLETÉBŐL

Meghívó

a nagybudafai óvoda mellett
működő Szülői Szövetség
Katalin - báljára!
2019. november 22-én (péntek) 19:00 órától az egyházzellei kultúrházba.

Belépő: 15 euró (2x vacsora,
desszert, kávé)
A zenét az OKÉ zenekar
szolgáltatja.

Mindenkit szeretettel várunk!

„Uram, szeretem házadnak ékességét” (Zsolt 26)

A Mindenható gondviselésének és jó néhány jó szándékú segítőkész embernek köszönhetően ez év szeptemberében elkezdtük a templomhajó északi falának freskókutatását és restaurálását, azaz a freskótöredékek felszíni feltárását. Néhány jelenet már jól látható is, de sajnos nem maradt meg a teljes képanyag. Ami azonban prezentálható lesz, azt Sikoriak Ján restaurátor, a Pozsonyi Képzőművészeti Főiskola, Restaurátor Tanszékének tanára munkatársaival együtt igyekszik visszaállítani és annak művészettörténeti értékeit bemutatni. A templom szentélyén kívül, csak a hajó északi oldalán illetve töredékenként még a diadalíven is fennmaradtak freskórészletek. A restaurátori esztétikai helyreállítás, megóvás és konzerválás azonban csak a hajó északi falazatára korlátozódik, mert a kutatási szondák alapján ott találtak nagyobb és összefüggőbb freskófelületeket, melyeket érdemes bemutatni. A restaurálás legfontosabb célja a **műalkotások** állapotának megóvása, élettartamának meghosszabbítása és esztétikai értékének a megőrzése.

mellett még három intézmény támogatja a kutatási és a restaurálási munkálatokat: a Szlovák Köztársaság Kulturális Minisztériuma 17 000 euróval, a Teleki László Alapítvány 1 696 500 forinttal, és Gelle Község Önkormányzata 1 500 euróval. Hála és köszönet illet mindenkét, aki ebben részt vállal. A restaurálási munkálatok a Pozsonyi Főegyházmege és a Nagyszombati Kerületi Műemlékvédelmi Hivatal jóváhagyásával valósulnak meg, és feltehetően 2020. áprilisáig fognak tartani.

Plébániánk másik fontos beruházása a plébániatemplom tetőszerkezetének teljes körű felújítása, mely csakugyan a Pozsonyi Főegyházmege és a Nagyszombati Kerületi Műemlékvédelmi Hivatal jóváhagyásával valósul meg. Köszönet illet néhány személyt, akik a tervdokumentáció előkészítésében segítettek: Csiba Ottó mérnök úrnak a tetőszerkezet statikai véleményezéséért, Süli Béla tervező úrnak a tetőszerkezet műszaki rajzainak kivitelezéséért, illetve segítségéért az építkezési engedélyhez szükséges egyéb dokumentációk beszerzéséért, Viola Zoltán úrnak, a kivitelezés műszaki leírásának elkészítéséért, és Valks Mária mérnök asszonynak, a benyújtott pályázatok költségvetési tervének elkészítéséért. A tetőzet felújítási munkákat az építkezési engedély kiállítása után tudjuk csak elkezdeni, melyek vélhetően 2020. májusáig fognak tartani. A projekt a tetőzet teljes felújítását célozta meg. A barokk tetőzet, mely a 18. század második feléből származik, műemlékileg védettnek van nyilvánítva, ezért csak a károsodott faanyag cseréjét lehet magvalósítani. Ez azt jelenti, hogy a régi faanyagot ötvözni kell az újjal, a műemlékvédelem határozata alapján. A statikai véleményezés pedig leszögezi, hogy ki kell cserélni a sárgerendát teljes egészében, a szentély és a hajó fölött is, mivel olyan mértékű a károsodás, ehhez azonban szakaszonként le kell bontani a teljes tetőszerkezetet, először a szentély fölött, majd aztán a hajó fölött is. Ezenkívül az átkötő gerendák is eléggé korhadtak és cserére szorulnak, valamint jó néhány szarufán is látható jelentős károsodás. A tetőszerkezet régi illetve új faanyaga is kap majd külső felületi kezelést. A statikus által

A freskó kifejezés a köznyelvben a falkép szinonimája. A művészeti szaknyelvben azonban egy sajátos technikát jelölünk vele. A freskó-kép nedves meszes vakolatra készül, kötőanyag nélkül, vízzel kevert pigmentek segítségével. A freskó a legtartósabb ismert falfestési technika. Dr. Bóna István, a Magyar Képzőművészeti Egyetem, Restaurátor Tanszékének megbízott tanszékvezetője egyik tudományos írásában arról ír, hogy a freskó-kötés mechanizmusát a meszes vakolatok megszilárdulási folyamatának ismeretében érthetjük meg. A művész pigmenteket, azaz vízben oldhatatlan színes porokat kever vízzel és ezzel fest a még nedves vakolatra. A mészvakolat kötésekor az oltott mész, azaz kalciumhidroxid, a levegőben lévő széndioxid hatására kalciumkarbonáttá alakul. Ez a folyamat legintenzívebben a vakolat felületén játszódik le. A mész nagyon kis mértékben, míg a – kötés során a vakolat mélyebb rétegeiben kialakult – kalcium-hidrogén-karbonát jól oldódik a vízben. A vakolat száradásakor ezek az oldatok a felületre vándorolnak, majd a víz eltávozása után kalcium-karbonátként kristályosodnak ki a felszínen. Ez a vékony, üvegszerű réteg köti a pigment szemcséket a vakolat felületéhez.

A restaurálás menete két részre osztható: a konzerválásra és az esztétikai helyreállításra. A két fázis között nincs éles határvonal, de egyértelmű hogy a konzerválás a fontosabb és elsőrendűbb. A freskót előbb meg kell védeni állapotától további romlásától vagy az esetleges

pusztulástól, majd ezt követheti a tisztítás és a helyreállítás. A konzerválásnak alapvetően két válfaja van: a megelőző és a beavatkozó konzerválás. A megelőző konzerválás esetén nem nyúlnak az alkotás anyagához, „csupán” a megfelelő környezet kialakításával igyekeznek biztosítani az alkotás állapotának megőrzését. A beavatkozó restaurálás konzerválási fázisában általában a hordozóanyag javítását, megerősítését és a festékréteg rögzítését végzik el. Mint-hogy a hordozó állapota a meghatározó, a munkálatok általában ehhez igazodnak.

A feltárási – restaurálási munkálatok a mi esetünkben a következő szakaszból fognak állni: a sérült történelmi vakolatrétegeket injektálással fixálják a falazathoz; a történelmi vakolatrétegeket és a falazatot megszilárdítják; a másodlagos és nem megfelelő vakolatrétegeket eltávolítják; tisztítják a felületeket; a festék- és vakolatrétegeket megszilárdítják; ezt követi a tömítés – a történelmi vakolatrétegek hiányzó részeinek eredeti síkba helyezése; ezután az újonnan tömített rétegekre színezett mészréteget visznek fel; majd következik a retus – a színezés végső javítása; és a restaurátori dokumentáció kidolgozása. A freskófeltárási folyamatát fényképekkel is dokumentálni kell.

Ezekhez az igényes munkákhoz jól képzett restaurátorokra, időre és anyagi háttérre van szükségünk. Hálával tartozunk ezért a szakmai kivitelezők mellett azoknak is, akik biztosítják e beruházás finanszírozását. Egyházközségünk hívei

cserére ítélt gerendákat teljes egészében vagy helyenként ki kell cserélni. A statikus továbbá javaslatot tett egy új fából készült segédszerkezet kialakítására a tetőzet felső részében, mely majd alátámasztja a már meglévő hosszú szarufákat, melyek idáig támaszték nélkül voltak. Mivel műemléki tetőszerkezetről van szó, csak a hagyományos ács technológiával szabad a munkálatokat kivitelezni, és nem szabad változtatni a tetőszerkezet eredeti formáján, méretein, és anyagán sem. A gerendák tisztítását és javítását is csak roncsolás mentes módszerekkel lehet végezni. A csapolásoknál pedig törekedni kell a klasszikus ács-illesztések használatára. A tetőzetre új vízszigetelés, lécezés, égetett kerámia cserép, esőelvezető csatornák, villámhárító, és madarak elleni védelem is felkerül. A padlástér felülete a munkálatok során ki lesz takarítva. Mindezeket a szempontokat figyelembe véve tudatosítjuk,

hogy komoly és felelősségteljes beruházás előtt állunk.

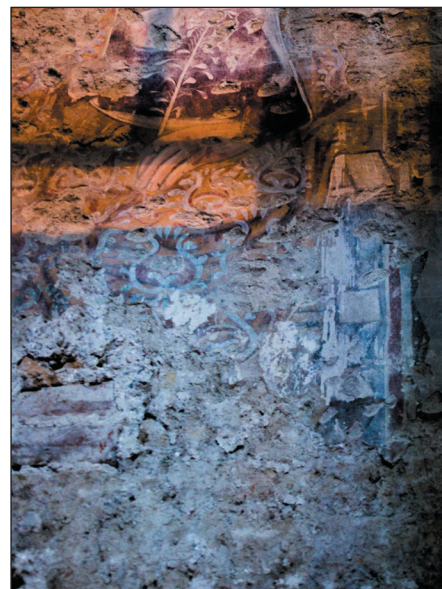
Hálával tartozunk egyházközségünk híveinek támogatása mellett, a Gellei Szövetkezetnek, és még három intézménynek, akik tetőzet felújítási beruházásunkat nagylelkű anyagi hozzájárulásukkal csakugyan támogatják: a Szlovák Köztársaság Kulturális Minisztériumának, akik 30 000 euróval, a Teleki László Alapítványnak, akik 3 303 500 forinttal, és Gelle Község Önkormányzatának, akik 4 500 euróval támogatnak bennün-

ket. A felújítási munkálatok költségvetésének 80%-a már a rendelkezésünkre áll, de szükséges még további anyagi forrásokat keresnünk. Ha valaki szeretné támogatni plébánia-templomunk tetőzet felújítását, erre a célra szívesen fogadunk adományokat, ezt megtehetik akár banki utalással az Egyházzellei Római Katolikus Plébánia folyószámlájára: SK63 0900 0000 0000 2186 9653 vagy akár személyesen a helyi plébánián.

Végezetül szeretném megköszönni minden támogatónk áldozatát és bőkezűségét, akik nagylelkű anyagi hozzájárulásukkal segítettek és segítik templomunkat és annak felújítási munkálatait. Tegyük ezt továbbra is őrseink buzgalmaival és jó szívvel, Isten legnagyobb dicsőségére, és közösségünk javára. Az Úr mindent lát, fizessen meg bőkezű kincstárából minden jótévőnknek.

Jankó Gábor

Gelle község plébánosa

Cséfalváért szólt a tárogató

Nem mindennapi eseménynek lehettek tanúi Cséfalva lakosai, ugyanis Gelle község önkormányzata és a Pósfai polgári társulás kezdeményezésére emlékművet építettek falujuk első írásos említésének 670. évfordulójára. Az ünnepélyes leleplezésre a kápolnabúcsú vasárnapján, augusztus 18-án, a hagyományos búcsúi imaóra után került sor.

A Pósfai zenekar toborzó muzsikájára meglepően szép számban gyűltek össze Cséfalva és a többi hét gellei falurész lakosai. Az avatási ceremónia kezdetén felharsant a tárogató szíveket szorongató hangja Iván Zoltán közreműködésével, majd utána ifj. Mester Ferenc, Cséfalva szülötte mondta el Gyurcsó István „A költő kérdez” című, ugyancsak időszerű versét. Ezután Iván Lajos, Gelle község polgármestere és Farkas László, önkormányzati képviselő leleplezték az emlékművet, melynek sziklába erősített, időtálló acéltábláján az első írásos említés dátuma - 1349, a község neve és három szó található: „Voltunk, vagyunk, leszünk!”

Az előtűnő látvány sokaknak könnyet csalt a szemébe. A leleplezést követően a polgármester úr köszöntötte a jelen-

lévőket, majd Cséfalva legidősebb lakosát, a 95. életévében járó id. Jankó Béla Bácsit, és a legfiatalabb lakost, Ferenczi Dánielt, aki nem egészen fél éves.

Ezután beszámolót tartott Cséfalva község és a tőle elszakíthatatlan Cséfalvay család rövid történetéről, Kovács László tanár úr és Nagy Attila helytörténész adatgyűjtő munkája alapján.

Részlet: „Egy okleveles említés szerint 1345. okt. 10-ről Visegrádból, ahol I. Lajos király utasítja a pozsonyi káptalant Cechi Móríc fia Andrást illetően. (a falunév itt még Cech formában található)

Maga a **Cséfalva megnevezést** illető oklevél 1349-es oklevél, melyben Cséfalva, ill. Cséfalva neve Chefalva alakban (akkori kiejtésben: Csefalva) először fordul elő az Anjou kori okmánytár V. kötetében a 301. oldalon található. Ez tulajdonképpen egy jelentés, melyet Chefaluai Egidius (vagyis Egyed) fia Petrus (Péter) homo regis (a király embere) adott a pilisi apácák csákányi birtokügyeinek vizsgálata után. Hogy a király embere volt, az tulajdonképpen azt jelenti, hogy Pozsony vármegye ispánjának megbízásából cselekedett.

Egy másik 1388-as oklevél Lack fia Istvánt Cséfalváról már szolgabíróként említi.

Vályi András statisztikus, földrajztudós szerint "CSEFA. vagy Csefalva. Magyar falu Pozsony Vármegyében a' Csálóközben, birtokosai különbféle Urak, lakosai katolikusok, fekszik Egyház Gellének szomszédságában, 's ennek filiája, határa jó termékenységgű."

Végül Gelle Község Önkormányzata nevében köszönetet mondott önzetlen segítségükért és támogatásukért azoknak a cséfalvi lakosoknak, akik lehetővé tették e szép ünnep megvalósulását és hozzásegítettek ahhoz, hogy az idei cséfalvi kápolnabúcsú kicsit különlegesebb legyen a szokottnál.

A beszámoló után Jankó Gábor, Gelle község plébánosa és Nagy Tibor atya, bakai plébános megáldották és megszentelték az emlékművet, majd a jelenlévőkkel közösen elmondtak néhány imát Cséfalva község elhunyt és élő lakosaiért, valamint a jövő nemzedék községe iránt való szeretete megmaradásáért.

Ezt követte Rajcsányi Ádám, a somorjai Csali és Cséfalvay Sára, a duna-

szerdahelyi Csallóközi Néptáncgyűttes tagjainak táncműsora, a Pósfai zenekar kíséretével.

Az ünnepi megemlékezést a község polgármestere zárta e szavakkal:

„Tisztelt hölgyeim és uraim, tisztelt ünneplő közösség! Az előzőekben elhangzott versben a költő szinte kétségbe esve kérdezi, hogy a vers kelt-e még visszhangot e tájban, talál-e fülekre a kiáltott szó, hogy vannak-e még itt olyanok, akik igénylik e szavakat, és tovább adják-e a szót, ha még értik egyáltalán a fiak s az unokák? És hogy a nagyszülőktől hallgatnak-e majd még meséket, mert hiszen ők óvják s féltik majd az összedőléstől nyelvünk templomát, vagyis az anyanyelvünket, identitásunkat. Nagyon súlyos, és sajnos nem is alaptalan kérdések ezek, amelyekre a választ kizárólag, csakis mi tudjuk megalkotni, akik az emlékművön lévő kö-

íránt, akik az évszázadok során túléltek tatárjárást, török hódítást, pusztító járványokat, kuruc-labanc háborúskodást, világháborúkat, impériumváltásokat, megélték a kitelepítések és a megszállások borzalmait, elviselték a különböző

hogy folytassák ezt a kezdeményezést, mert elég egy közös eszmény és egybefűzi azokat, akiknek egy a nyelvük, egy a hitük, egy a történelmük, egy a kultúrájuk.”

Ezt az emlékművet ezennel átadom a község lakosainak, viseljék gondját, s kívánom, legyen az örömükre, és a jövő nemzedék büszkeségére, hogy mindig bátran nézhessünk gyermekeink, unokáink szemébe, s majd ők is büszkén említsék elődeik nevét, munkásságát, büszkén adhassák tovább hagyományait, hagyatékukat.”

Végezetül Kulcsár Mónika műsorvezető a Gellei Önkormányzat és a Pósfai Polgári Társulás nevében megköszönte a közönségnek, hogy jelenlétükkel megtisztelték a rendezvényt, és emelték annak színvonalát, majd meghívta a jelenlévőket a helyi vadászház udvarába az ott megrendezett ünnepi fogadásra, ahova a zenekar kíséretében elvonultak.

A cséfi lakosok elmondása szerint legalább húsz éve nem volt ilyen, a mai falunapi rendezvényeket megszégyenítő családi hangulatú kápolnabúcsúja a falunak, amely egy késő estébe nyúló fergeteges búcsúi népi mulatsággal zárult.

Pósfai polgári társulás

zépső szó szerint „vagyunk”, itt, és most. Rajtunk áll, hogy majd a harmadik szó szerint bátran mondhatjuk, hogy „**leszünk**” is. Mindez viszont csak akkor fog sikerülni, ha azoknak az útját fogjuk járni, akik elmondhatták magukról, hogy itt „**voltunk**”. Ez itt nekik is szól.

„Ez az emlékmű jelzi köszönetünket, tiszteletünket elődeink élete és tettei

rendszerek támadásait és megaláztatásait. Köszönet azért, hogy elődeink a sok megpróbáltatás során nem feledték nyelvünket, kultúránkat, megővték hagyományainkat, s szülőföldjükhöz mindvégig hűek maradtak.

Legyen ez az emlékmű egy üzenet minden cséfi és gellei lakosnak, de az egész Felvidék többi községeinek is,

GELLEI FALUNAPOK

A GELLEI FALUNAPOK augusztus első hétvégéjén kerültek megrendezésre. Nagy örömről az időjárás is nekünk kedvezett. Pénteken ünnepi szentmisével, harangszenteléssel kezdődött a program, majd egy komolyzenei koncerttel kedveskedtünk a zenekedvelőknek. A Pozsonyi Zeneművészeti főiskola két abszolvense, azaz falunk szülötte, Iván András, a Pósfá zenekar tagja és barátja, Fekete Tamás Érsekújvárból, a magyarországi „Virtuózok” komolyzenei verseny döntőse szívhez szóló koncertjét hallgathatták meg az érdeklődők. A program szombat délután a kultúrház szabadtéri színpadán folytatódott. Először a gyermekeké volt a főszerep. Kipróbálhatták a légvárat, az arcfestést, de volt ott még lufihajtogatás, nemezelés, agyagozás, valamint bepillantást nyerhettek a Vöröskereszt

és az önkéntes tűzoltók mindennapi életébe. Az állatkedvelők sem unatkoztak, megnézhatték a Varga Solymászat madárbemutatóját, és természetesen az állatsimogatás sem maradhatott ki. Kora este a nótakedvelők szórakoztatására helyeztük a hangsúlyt, majd a fiatalabb korosztálynak kedveztünk esti programjainkkal. Nem maradhatott el a hagyományos tombolahúzás sem, ahol értékes és hasznos díjakat nyerhettek a jelenlévők. A lelkes nézősereg frissen sült pecsenyével, kolbásszal és egyéb finomságokkal csillapíthatta éhségét, a szomszúság ellenszereként a különböző üdítők mellett a sör, bor, pálinka volt az igazi sláger, de a koktélok is nagy népszerűségnek örvendtek.

Hajnalig tartó mulatozás, jó hangulat jellemezte az idei falunapokat.

Beketfai betyárok betyáros bajnoksága

Merthogy ilyen is van, tudja meg az egész világ. A gondolat Német György beketfai betyárvezér fejéből pattant ki már néhány éve, s azóta minden évben felébred bennük a betyárkodás vágya, jobban mondva a tenni vágyás. Valóban, az idei nyár legforróbb napjaiban került sor a hagyományos beketfai baráti focibajnokságra. Hat falu, Ógelle, Budafa, Gelle, Pósfa, egy baráti vegyes csapat és a vendéglátó Beketfa önkéntes focistái a legnagyobb elszántsággal gyülekeztek Beketfa község kiválóan gondozott, takaros kis focipálya melletti pihenőparkjánál.

Ebbe az önszorgalomból megvalósult, fantasztikus létesítménybe az első pillanatban bele lehet szeretni. Található itt minden, ami szemnek – száznak, s a szórakozni vágyásnak ingere. Nem is csoda, hogy a rendezvényre összegyűlt a falu apraja és nagyja egyaránt, hiszen a bajnoki mérkőzések mellett itt minden korosztály megtalálhatta a magának megfelelő szórakozási formát, ami mellett a lehető legjobban érezhette magát. A finom étekről a beketfai nagyerdő félelmet nem ismerő betyárjai gondoskodtak, s hogy a vendégnép

torka a nagy hőségben ki ne száradjon, azt Sebők Tibor sörcsapja és választékos bor- és üdítő-készlete felügyelte a vég-sőkig.

Na de milyen hitvány lenne egy ilyen hangerejű rendezvény, ha a jóféle ételek, italok mellett nem szólalna meg a muzsika vérpezsdítő hangja. Tudták jól ezt a beketfai betyárok is, mert a környék legfrappánsabb lemezlovását ejtették foglyul ifj. Marczell Dénes személyében, aki - haladva a korrall - lemezeit bölcsen otthon hagyva, a huszadik század egyik vívmánya segítségével a magyar slágerek szököárjával lepte el a zenére szomjas látogatók seregét. Lett is dínom – dánom,

muzsikaszó hajnal hasadtáig, s aki ott jól nem érezte magát, annak bizonyára nagy kőnek kellett nyomnia a szívét. Hogy tényleg volt-e ott ilyen bús emberi teremtmény, arra már senki sem emlékszik. Viszont egy biztos: mégpedig az, hogy jövőre is lehet jönni Beketfára bűt feledni (no meg hát focizni is), ugyanis a főszervező betyárvezér megesküdtött, hogy egy év múlva, de lehet, hogy még előbb újra elfoglalják Beketfa község fenséges lustaságúzó vívmányát, s újra megrendezik a foci-, súly- és poháremelő- bajnokságot. Jó szokásukhoz híven mindenkit szeretettel várnak ezután is.

II

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Beszámoló a 2019. szeptember 24-i képviselő-testületi ülésről

A testület július-augusztusban nem ülésezett. Összefoglaló Iván Lajos polgármester szeptemberi beszámolójából:

– A június végi **iskolaigazgatói választások** eredményeként Trencsík Anikó marad a helyi alapiskola vezetője. A polgármester aktív együttműködést tervez az alapiskola és az önkormányzat között az oktatás színvonalának növelése érdekében.

– Az alapiskola épülete adott helyet az első **gellei néptáncbarnak** a Csalóközi Táncgyűttes társzervezésében. A négy napos eseményen 90 gyermek vett részt, a tábor záróeseményére a Turul vendéglő udvarán került sor.

– Folytatódik a **hulladékgyűjtő udvar** üritése. A nyári hónapokban 800 kg elektronikus hulladékot, 300 kg veszélyes hulladékot, 410 kg polisztirolhulladékot szállítottak el. Az autógumik elszállítása folyamatban van.

– Júliusban a **kultúrház előtti tuják** kivágására került sor – helyükön esővíznyelők lyukakat alakítottak ki, a parkolóban található villanyoszlop áthelyezése folyamatban van.

– Tárgyalások folytak a pófai temetővel szemközti lakónegyed **szennyvízelvezetéséről** – a hálózat ki van építve, de nincs a főhálózatra kapcsolva. A rácsatlakozáshoz egy átömlesztőállomás kiépítésére van szükség, melynek 30–50 ezer eurós költségét pályázati úton kívánja finanszírozni az önkormányzat.

– Sor került a nyertes, **ingyenes WiFi**-pályázat szerződésének aláírása, melynek köszönhetően 10 helyre kerülhet ingyenes adó. A szerződésben foglalt kivitelezési idő másfél év.

– Nagy érdeklődés mellett zajlott a **Beketfai Betyárok focibajnoksága** – köszönet Németh Györgynek a szervezésért.

– Idén is augusztus elején ünnepeltük községünk **falunapját**. Az első napon, a harangszenteléssel egybekötött szentmise után, a világháborús emlékművek koszorúzására, komolyzenei koncertre, valamint fogadásra került sor a Turul vendéglő udvarán. A szentmise során megszentelt **harang** – Iván Lajos személyes ajándéka – elfoglalta méltó helyét a pófai temetőben.

– **Cséfa község első írásos említésé-**

nek 670. évfordulója kapcsán a kápolna felújítására és az első írásos említés emlékművének leleplezésére került sor a községben, melyen a falu legidősebb lakosa – a 95 éves Jankó Béla bácsi – és Cséfa legfiatalabbja – a fél éves Ferenczi Dániel – együtt köszöntötték az eseményt. Külön köszönet Vykrent Bélának az emlékmű talapzatának elkészítéséért és minden szorgos cséfa lakosnak az emlékeztető esemény megszervezéséért.

– Az OTP Bankkal együttműködve **bankautomata** elhelyezésére kerül sor a régi községháza (Regence) épületének utcafrontján. A tereprendezés és az akadálymentes megközelítést biztosító rámpa elkészült. A gép elhelyezése október elejére várható.

– Kisbudafai lakosok összefogásából megújult a **kisbudafai temető** halottasháza és a temető kerítése, valamint a kisbudafai téren álló szakrális emlékekrész. A villany és a víz bevezetése folyamatban van.

– Folyamatosan bővül az önkéntes tűzoltótestület tagjainak száma (jelenleg 6 tagja van). A polgármester úr elmondása szerint a község régi tűzoltóautója és szivattyúja felújítható, így szolgálni tudja majd a helyi tűzoltótestület működését.

Falufejlesztési terv és kapcsolódó témák

Hosszasan húzódik az új falufejlesztési terv kidolgozása, mellyel az építésügyi bizottság, az építésügyi hivatal vezetője és a polgármester többször is foglalkoztak az elmúlt hónapokban. A vizsgálatok során kiderült, hogy a terv kidolgozásával megbízott cég a testület által elfogadott határozattól eltérő megbízást kapott kézhez a leköszönő polgármestertől. Olyan területek is bekerültek a megbízásba, melyeket a testület nem tárgyal, valamint nem közöltek minden, a testület által jóváhagyott változtatást. Ezt a hibát most javítottuk, ami nem várt többletköltségeket jelent a terv újabb átdolgozása miatt.

Az Építésügyi, Falufejlesztési és Környezetvédelmi Bizottság (Usáčov Péter, Csánó Dávid, Czére Krisztina, Pecsuk Péter, Vykrent Ágota) júliusban ülésezett.

– A bizottság nem javasolja a testület által júniusban tárgyalta, a falufejlesztési alapba befizetendő külön illeték elfogadását.

– Helyette javasolja az ingatlanadók mértékének átvizsgálását és felkéri a Pénzügyi Bizottságot egy javaslat kidolgozására.

– Felkéri a Pénzügyi Bizottságot egy olyan javaslat kidolgozására, ami nullszaldóssá tenné a személgazdálkodást (jelenleg többbe kerül a szemét elszállítása, mint amennyi a beszedett illeték).

– Nem támogatja a dologi teherből (szlovákul: „vecné bremeno”) származó külön illeték bevezetését.

– Kéri a polgármester urat az Ógelle és Pófsa közé tervezett lakónegyed terveinek átdolgozására, egy szellősebb beépítés érdekében (6 – 8 áras telkekkel).

Az R7-es gyorsforgalmi út gellei csatlakozása lassan révbe ér. Átadták a **cséfa mezőgazdasági felüljárót**, valamint átmenetileg lezárták a „rég cséfa utat”. A gyalogos- valamint **biciklisforgalmat biztosító felüljáró** 5 fokos dőléssel kerül kialakításra. Az R7-es pozsony-gellei szakaszának átadása **2020 áprilisában** várható. A tervek szerint ugyanakkor készül el az új **kondorosi csárda** épülete. Az R7-es Dunaszerdahely felé történő meghosszabbítása 2026-ra van ütemezve.

A nyári hónapokban **Templom tér** elburjánzott dísznövényzetének megritkítása került sor. A kultúrház mellett a község alkalmazottai által gyártott padok kerültek elhelyezésre. A polgármesteri hivatal melletti „tanítólakások” és az iskolaudvar mentén található **bokrok** visszavágásával biztonságosabbá vált a közlekedés a járdákon. A 9-es és 18-as bérlakások parkolóiban megkezdődött a parkolóhelyek kijelölése, valamint kijavították a **nagybudafai kultúrház** beázását okozó esővízelvezetési problémákat.

Az ülés napján községünk lakosainak száma 2.122 fő.

Usáčov Péter

A helyi építésügyi hivatal információi

Tájékoztatjuk községünk lakosait, hogy a 2020-as évtől új építésügyi törvény kerül majd jóváhagyásra. Fontosnak tartjuk, hogy erről tájékoztassuk Önöket, mivel jóváhagyása esetén az új építésügyi törvény falunk több lakosát érintheti majd.

Nem feltételezzük, hogy községünkben valaki nem rendelkezne családi házra vonatkozó engedéllyel, de lehetnek olyan épülettulajdonosok, akiknek telkén engedély nélkül megépített kisméretű építmény („drobná stavba”) vagy más építmény található.

Kisméretű építménynek minősülnek főként a kerítések, továbbá olyan egyéb építmények, melyek beépített területe nem haladta meg a 25 m²-t és üzemeltetésük nem veszélyes a természetre. Építmények, melyekhez kötelező építési engedély kiadására volt szükség a következők: a családi házak, a családi házak hozzáépítései („prístavby”) vagy ráépítései („nadstavby”), gazdasági épületek (raktárak, műhelyek, baromfi- vagy sertésstenyésztésre szolgáló épületek, kerítés, stb.), különböző egyéb épületek, stb. épületei is. Ide tartozik minden olyan építmény, amelyet 1976. 10. 01. után építettek (az utépítmények is).

Ha a polgár nem rendelkezik az építményre vonatkozó engedéllyel, így az építésügyi törvény módosítását követően az építmény utólagos engedélyezése - tehát annak legalizálása - nem lesz lehetséges. Jelenlegi hatályban lévő építésügyi törvény lehetővé teszi „utólagos építési engedély” - „dodaťtočné stavebné povolenie” kiadásának kérvényezését.

A Szlovák Köztársaság Közlekedés- és Építésügyi Minisztériuma egy új építésügyi törvényt készít elő, amely több újdonságot tartalmaz majd. Az illegális építmény („čierna stavba”) utólagos legalizálása már nem lesz lehetséges. Az engedély nélküli építmény esetén már nem lesz mód a törvényes használatbavételi engedélyezésre („kolaudácia”). Ha valaki törvénytelenül kezd építkezni, automatikusan kézbesítik számára az

építmény bontására vonatkozó határozatot („rozhodnutie o odstránení stavby”).

Továbbá előkészületben van az építmények két kategóriába történő felosztása: egyszerű és egyéb építményekre. Az egyszerű építmények közé tartoznak majd a **családi házak, bungalók, fedett autóbeállók vagy lugasok („prístrešky”) vagy a kerítések. Az egyéb építmények közé tartoznak majd a nagy építmények, mint pl.: nagy családi házak (a méret még nem ismert), villák, lakáskomplexumok, autópályák, hidak vagy utak.** A teljes építésügyi eljárás - tehát a kérelem beadásától az építési engedély kiadásáig eltelt idő - így tehát jelentős mértékben lerövidülne majd. Ugyanis az építésügyi eljárás („stavebné konanie”) egyesítésre kerülne az elvi építési engedélyezési eljárással („üzemné konanie”). A változás főleg abban az esetben segít majd, ha pl. Önnek olyan szomszédai vannak, akik mindig találnak valamilyen problémát és az építmény miatt folyamatosan kifogásokat („námietky”) nyújtanak be a hivatalba.

A jelenleg hatályban lévő építésügyi törvény lehetővé tette, hogy fizikai és jogi személyek egy eljárásban több alkalommal is fellebbezhettek. Az új építésügyi törvény szerint csak egyszer lesz lehetőség a fellebbezésre.

Az egyéb, tehát a nagy épületek kategóriájára vonatkozóan az eredeti szabályok lesznek majd érvényesek. Azonban az egyszerű épületek - pl. a családi házak - esetében ez lényegesen egyszerűbb lesz majd. A forrás szerint az új törvény értelmében csak „egyszerű építési jóváhagyás” („jednoduchý stavebný súhlas”) kerül majd kiadásra, nem pedig engedély.

A törvényt azonban még jóvá kell hagynia a Nemzeti Tanácsnak. A jelenlegi építési törvény már 42 éves és még a kommunista önkényuralom idején dolgozták ki. (Forrás: noviny.sk).

Ezért kérjük, ill. felhívjuk lakosaink figyelmét, hogy ne kezdjenek semmilyen építmény kivitelezésébe az építésügyi hivatal által kiadott építési engedély nélkül - annak érdekében, hogy elkerüljük a büntetések felesleges kirovását és a nem engedélyezett épületek kérdésének kellemtelen rendezését.

az Egyházgellei Építésügyi Hivatal

Ragaszkodjunk falunkhoz és kultúránkhoz!

Beszélgetés Kovács Zsuzsa tanító nénivel és Kovács László tanár úrral

A Kovács házaspárt aktív pedagógusi és kulturális tevékenységüknek köszönhetően nem csak Gellében ismerik és nem csupán itt díjazták munkásságukat. Nem csak mint pedagógusokról, de a tanárnőről mint aktív kórusvezetőről, a tanár úrról pedig mint nyelvészről és történészről is hallhattunk már. Életútjukról és példás munkásságukról beszélgettem velük.

• Mesélik el pár mondatban, milyen volt a gyerekkoruk és hogy ismerkedtek meg!

Kovács László: Ó, hát ez borzasztó egyszerű! Egy faluból vagyunk, egyidősek vagyunk. Úgy, hogy én idősebb vagyok három héttel, mert én szeptember 18-i vagyok, ő meg október 15-i.

Kovács Zsuzsa: Egy iskolába jártunk.

K.L.: A két család is nagyon jól ismerete egymást, a két apát együtt deportálták Csehországba és együtt voltak amerikai fogságban... de az ő édesapja 10 évvel volt fiatalabb az én apámnál. Tehát nem kellett úgy külön, valamilyen alkalomból megismerkedni.

K.Zs.: Még a testvérek számát tekintve is: ők is hárman voltak meg mi is, ott is egy lány és két fiú, itt is. Az alapiskolát Csütörtökben végeztük, aztán kerülünk Somorjára.

K.L.: Ő késett. Mi '46-os születésűek vagyunk, és akkor nagyon sok gyerek született – a háború után jöttek haza a fogságból. 41 gyerek született akkor Csütörtökben. Mivel ő októberi, őt nem vették be, úgyhogy a '47-esekkel járt egy évfolyamba, így nem kerültünk egy osztályba. Akkor volt a nyolcosztályosról a kilencre váltás...

K.Zs.: ...úgyhogy ő nyolcosztályost járt, én pedig már kilencet.

• **Hogyan indult a pedagógusi pálya?**

K.Zs.: Én mindig tanítónő szerettem volna lenni.

K.L.: Ő már kisleán'ka korában mindig tanított. Le kellett ülni a lépcsőkre és fakanállal tanította a gyerekeket. (nevetés)

K.Zs.: Érdekes módon, senki sem volt

a családban pedagógus.

K.L.: Nálunk sem. Három apáca nagynéném volt és az egyik, a Katica néni az orsolyáknál elvégezte a tanítóképzőt. Ő volt az, akit ilyen értelemben pedagógusnak nevezhetünk, de senki más.

• **Csallóközcsütörtökből hogyan kerültek Zsérére?**

K.Zs.: A főiskola elvégzése után. '69-ben végeztem Nyitrán és az első mun-

kahelyem Légen volt.

K.L.: Én meg úgy voltam, hogy a promócióm után az akkori tanszékvezető azt akarta, hogy ott maradjak a tanszéken Pozsonyban. '68. június 28-án volt a promócióm és 30-án már megkaptam a behívót. Brünnebe kellett rukkolnom. A tanszékvezető később írt nekem a seeregbe, hogy a '68-as események folytán nem lesz semmi a tanszékből, ő sem lesz már tanszékvezető, őt is leváltják. '69 augusztus végén leszereltem és nem volt állásom. Akkoriban a tanítókat központilag helyezték el, hol fog tanítani. Úgy hívták, hogy „diszlokáció”. Bementem a járási hivatalba, hogy most szereltem le és nincs állásom, és mivel a diszlokáció már megvolt, azt mondták, majd értesítenek. Amikor kijöttem a hivatalból, velem szembe jött a gellei Pongrácz Lajos, akiről én tudtam, hogy ő tanító. Kérdezte, hogy: „Te mit keresel itt, Szerdahelyen?”, hát mondom: „Én,

Lajos, állást keresek.” Erre ő: „Há', mit végeztél te?”, erre én: „Magyar-történelem szakot.” Mire ő: „Akkor én felveszlek.” Erre én: „Há' mi vagy te?”. Azt mondja: „Én vagyok a Csallóköz főszerkesztője. Gyere be hónap és mindent elintézőnk.” A Csallóköz '69-ben alakult és ő volt az első főszerkesztője. De én akkor ezt nem hittem el. Vesztenivalóm meg ugye nem volt, úgyhogy másnap is bementem Szerdahelyre és tényleg ő volt a főszerkesztő. (nagy nevetés) Aztán fölvettek.

Egyszer eljött Nyitráról a tanszékvezető, hogy menjek Nyitrára a főiskolára tanítani a magyar tanszékre. Örültem, hogy végre mehetek tanítani, de nem akartak elengedni. Nyári elvtárs, aki a párt ideológiai titkára volt – nekik volt a legnagyobb szavuk – azt mondta, hogy nem engednek el azért, mert az újságnál kell valaki, aki ismeri a helyesírást. Ez egy jó érv volt. (nevetés) Nem engedtek, de Nyitrára meg nagyon kellett tanár a magyar tanszékre. Egy vagy két hétre rá újból eljött a tanszékvezető, de akkor már magával hozta a marxista tanszék vezetőjét, aki már „Čest práci!”-val köszönt a járási ideológiai titkárnak (K.Zs.: Aki „haptákba vágta magát.”) és akkor azt mondta, hogy „Miért nem azt mondtátok, hogy KELL nektek ez a gyerek?” (nagy nevetés) ...és így kerültem én Nyitrára. Akkor már megvolt az eljegyzésünk és nekem Nyitrára kellett mennem. Elmentem tehát Nyitrára és egy kanapén aludtam, amit aztán a Tözsér Árpád örökölt, mert ő volt ilyen helyzetben később...

K.Zs.: ...és hétvégente jártál haza.

K.L.: Aztán amikor összeházasodtunk '71-ben, akkor ott a Nyitrai járásban kellett neki helyet keresni. Be kellett adni egy kérvényt a járási hivatalba az iskolaügyi osztályra és hogy hová helyezik, nem tudtuk. Akkoriban még 6 magyar iskola volt ott Zobor-vidéken és végül Zsérére helyezték, mert ott kellett tanító.

K.Zs.: A következő probléma a lakás volt.

K.L.: Én még akkor életemben nem voltam Zsérén, hát kimentem a faluba, bementem a községházára, mert hát

hova menjen ilyenkor az ember... Érdekes volt, hogy a polgármesternél a Husák-kép mellett egy Petőfi-kép is volt. Nem járok én rossz helyen, gondoltam. (nevetés) Mondtam neki, hogy a feleségemet ide helyezték, mire ő: „Haha, az nem olyan egyszerű. Ha itt fog tanítani, itt is köll lakni.” Mondom neki: „Ez nem volna akadály, csak nekünk nincs lakásunk.” „Há' majd az lesz” - mondta. Augusztusban oda is költöztünk.

K.Zs.: Vadonatúj, háromszobás tanítólakás volt.

K.L.: Így kerültünk Zsérére. Ott viszont rögtön kiderült, hogy mi nem csak tanítani kerültünk Zsérére, hanem mindenesnek. A nyugdíjkérvénytől kezdve mindent nekünk kellett csinálni.

K.Zs.: Borösszeírást, háziállatok összeírását...

K.L.: Mindenfélét kellett ott csinálni. Én könyvtáros voltam, színdarabokat tanítottam, műsorokat csináltam... Ezt ugye mind magunktól. Elvállaltuk, mert el kellett.

K.Zs.: Az jött magától. Meg hát akkor a Csemadok is jól működött Zsérén.

K.L.: Meg aztán a Csemadokból egy a járásban legaktívabb szervezetet csináltunk. Akkoriban minden zoboralji magyar faluban működött a Csemadok.

K.L.: No, de ott tényleg mindent kellett csinálni.

K.Zs.: Választásokon részt venni, gyűlésekre eljárni – azt nagyon élveztük mindig.

K.L.: Mindig jókat szórakoztunk az ilyen gyűléseken. (nevetés) Aztán tájházat is csináltunk. Rengeteg tanítványunk lett, akik ezt aztán továbbvitték.

K.Zs.: Aztán '78-ban költöztünk vissza a Csallóközbe.

● Zséréről hogyan kerültek Gellébe?

K.L.: Amikor a főiskoláról eljöttem, akkor Szerdahelyen, a Csallóközi Múzeumban kezdtem dolgozni. Bonyolult időszak volt. Ígértek lakást, de nem jött össze. Aztán ugyanúgy volt, hogy ő beadta a kérvényt, hogy a Dunaszerdahelyi járásba szeretnének jönni tanítani. Akkor is még széthelyezés volt és értesítettek, hogy Gellébe helyezték őt tanítani. A Szegedi Józskát mi ismertük már korábbról, mert Csütörtökben tanított valamikor, aztán Gellében ő volt az igazgatóhelyettes meg az „Osveta” elnöke, ami alá tartozott a kultúra. A Szegedivel valahol összefutottam és megkérdez-

te, hogy nem jönnek-e el egy előadást tartani. Akkor eljöttem és tartottam egy előadást Erdélyről, ahol ott volt Kmotrik Ferenc is. Ő volt a tanácselnök vagy „MNV”-elnök. Akkor jelent meg rólunk egy cikk a Csemadok lapjában, „A Hét”-ben a tevékenységünkről. Az előadás után pedig beszélgettünk, hogy „Hogy csinálják maguk ott azt Zsérén”. Ezután ugyanúgy, ahogy Zsérén is, eljöttem ide Gellébe, és bementem a község házára, ahol már ismertem Kmotrik Ferencet. Akkoriban volt, hogy ezt a blokkot – ahol most vagyunk – megkapta a község az egészségügytől és '78 augusztusában már ideköltöztünk.

Gellében akkor a Molnár Ottó volt a Csemadok elnöke. November tájékán volt egy Csemadok-összejeövetel, ahova elmentünk és ott mindjárt kigondoltuk, hogy itt valami énekkart vagy színjátszó csoportot kellene létrehozni – Zsérén is sok színdarabot rendeztem. Már ott ajánlottak embereket, akiket végigjártunk és tulajdonképpen '79 januárjában volt az első próba, ahol megalakult a férfikar, ami 25 évig működött. Aztán már rengeteg dolgot csináltunk a Csemadokkal. Később sok színdarabot is rendeztünk, én előadásokat tartottam, előadókat hívtunk tudományos-ismeretterjesztő előadásokra, néprajzi előadásokra...

K.Zs.: Egy ilyen fellépést az énekkarral úgy kell elképzelni, hogy mindig volt egy összefüggő műsor – nem csak az énekkar énekelt. Ha március 15-e volt, akkor arra kihegyezve, ha nőnap volt, arra. Akár egész estés műsort is csináltunk. Azalatt, amíg itt tanítottam, 13 év alatt volt olyan év, hogy 30 fellé-

pésünk is volt. Rengeteg szervezet volt a faluban és mindegyiknek volt évzárója. Azokra is mentünk műsort adni. Nagyon jó összetartó erő egy ilyen csoport, mint amilyen egy énekkar. Kmotrik Ferencről, mint vezetőről is csak pozitívan tudok nyilatkozni, mert a kultúrát tényleg nagyon támogatta.

K.L.: A magyarországi Vág községgel a kapcsolat például úgy kezdődött, hogy amikor a Csallóközi Múzeumban dolgoztam, áthívtak szembe, a járási „Osveta” hivatalába és ott két ember várt. Magyarországról jöttek azzal, hogy nekik is van egy férfikaruk és hallották, hogy nekünk is. Kérdezték, hogy akarunk-e kapcsolatot a két község között? Én akkor nem tudtam, hogy mit jelent egy ilyen kapcsolat. Mondom: „Dehogynem. Hát persze hogy akarunk.” (nevetés) A lényeg az, hogy egy hónapjára rá már átmertünk a Kmotrik Ferencsel látogatóba és megtörtént a megegyezés. Ezt minden évben két kölcsönös fellépés is követett. Olyankor a szervezetekben mindig disznót vágtak, volt úgy is, hogy 2-3 napra jöttek, házaknál aludtak...

K.Zs.: A szövetkezet is vastagon segített bennünket. Gyümölcsöző időszak volt.

K.L.: Ebből egy olyan intenzív kapcsolat lett, hogy még házasságok is születtek a két falu között.

K.Zs.: Sajnos olyannal is szembe kellett néznünk, hogy például elmentünk fellépni Vágra, ott a férfiak „elkapartak”, vagy a próba után hazafelé útba ejtették a kocsmát és emiatt sokan később elmaradtak az énekkarból. Volt ilyen is.

K.L.: Tulajdonképpen az énekkar a

fonástól eltekintve úgy működött, mint a fonó. Elmentem az öreg kultúrházba, begyűjtöttem a kisteremben a próba előtt, ki tökmagot hozott, ki egy üveg bort, de a színdarabokat is így tanítottuk. Összehozta az embereket. Szerettek oda járni, mert volt lehetőség összeülni.

Nagyon aktív volt itt a Csemadok. A betlehemezést is újraindítottuk. A legelső még a rendszerváltás előtt volt. Eljött hozzánk a Cséfalvay Tibor, az akkori pártelnök, meg a Sidó Ferenc, iskolaigazgató, hogy nyugdíjasnap lesz (az volt az első nyugdíjasnap) és hogy arra kellene valami műsor. Mi meg már dolgoztunk a betlehemezésen, de azt nem mondtuk nekik. Az esemény napján tele volt a kultúrház (K.Zs.: Már az új kultúrház.) és bejöttek a betlehemezők „Dicsértessék a Jézus Krisztus!”-sal köszönve. Az első sorban a pártelnök, Cséfalvay Tibor, meg a szövetkezet elnöke, Mészáros Józsi bácsi meg olyan ijedten ültek, hogy jaj, mi lesz ebből. (nagy nevetés) De aztán büszkék voltak, hogy milyen jó műsort csináltak.

Ekkor a Tanár úr a Csallóközi Múzeumban dolgozott, a Tanárnő pedig Gellében tanított. Hogy került a Tanár úr Somorjára?

K.L.: Minden évben beadtam a kérvényemet, hogy szeretnék tanítani, de mivel nem voltam párttag, ezért nem akarták jóváhagyni. Fél évig ugyan magyart tanítottam a mezőgazdasági iskolában, de csak mint helyettesítő tanár – az iskolaigazgató, Barcsi elvtárs meg egyezett a múzeumigazgatóval, Mag elvtárrsal.

Később bekerült a járásra, az iskolaügyi osztályra két volt főiskolai tanítványom, akik becsempészték a kérvényemet a főnöknek, aki aláírta, mert nem nézte, hogy miket ír alá. (nagy nevetés) Aztán valahova helyezni kellett, mert már alá volt írva és Szarvára helyeztek, ahol mindjárt osztályt is kaptam. Azért oda – mint később kiderült –, mert ott volt olyan iskolaigazgató, aki nem volt párttag. (nevetés) Addig minden éven beadtam a kérvényemet, hogy szeretnék Somorjára menni tanítani, de az Orosz Tibor nem nagyon mert felvenni, de most mivel már fölvettek, úgy gondolta, nem lehet belőle nagy baj.

K.Zs.: Somorján akkoriban halt meg a történelemtanár és lényegében emiatt is...

K.L.: ...már sokadszorra jöttek ki Somorjából, hogy menjek oda tanítani. Én meg úgy voltam, mivel elég furcsa helyzet állt elő: most végre sikerült elhelyezkednem mint tanító, még osztályfőnöknek is megtettek... de végül belementem.

K.Zs.: Horváth Lajos, a szarvai igazgató is azt mondta, hogy inkább középiskolába való vagy.

K.L.: Így kerültem én Somorjára a gimnáziumba '84-ben. Később pedig, '90-ben megválasztottak igazgatónak egészen '95-ig, amikor is a Mečiar-éra alatt leváltottak. Akkoriban ugyanis be akarták vezetni az alternatív oktatást, vagyis azt, hogy minden tantárgyat szlovákul kelljen oktatni és csak a magyart magyarul. Ez ellen tiltakozást szerveztem a nyugat-szlovákiai kerületi magyar iskolákkal és négyünket, akik a tiltakozás szövegét fogalmaztuk, leváltottak. Ezt követően írtam nyelvtankönyvet, történelem-tankönyveket alapiskolák számára. Aztán '99-ben újból igazgatónak választottak. Akkoriban még négy év volt egy ciklus. Amikor lejárt a mandátumom, azt mondtam, hogy én többet nem vállalom, de végül 2003-ban rákényszerítettek még egy ciklusra.

Az az igazság, hogy én '90-ben sem akartam igazgató lenni. Akkor még csak a diákok szavazták meg az igazgatót és a tanzöletnek nem volt szavazati joga. '90-ben, mikor összehívták a diákokat, a több mint 200 szavazatból 2 szavazat híján mindenki rám szavazott. Bajban voltam, muszáj volt elvállalnom. (nagy nevetés)

Mindig mondtam a kollégáknak, hogy ha betöltöm a 60-at, én nem akarok tovább igazgató lenni. Azok csak nevettek, amikor 2006-ban betöltöttem a 60-at, elmentem a megyéhez, benyújtottam a lemondásomat. Bolondnak néztek, hogy miért, mondom azért,

mert: „Én nem akarok igazgató lenni. Én sosem AKARTAM igazgató lenni.” Két évem volt még a nyugdíjig és két évem volt még az igazgatói ciklusból, de kénytelenek voltak elfogadni. 43 iskolaévet tanítottam le. Ez az én szakmai Curriculum Vitae-m/szakmai önéletrajzom.

• Gelléből hogyan került a Tanárnő Tejfalura?

K.L.: A rendszerváltás után itt a tanzöletben változások sajnos nem nagyon akartak bekövetkezni, és aztán...

K.Zs.: ...aztán én váltottam tizenhárom év után. '92-ben elmentem tanfelügyelőnek és négy évig dolgoztam Dunaszerdahelyen. Az volt a feladatköröm, hogy iskolákat látogattam, szakmai tanácsadással foglalkoztam az alsó tagozatos pedagógusok számára. '92-től '96-ig voltam Szerdahelyen. Később ott is az volt – hasonlóképpen, mint nála a főiskolán –, hogy a tanfelügyelői munka már nem olyan volt, ahogy mi azt elképzeltük. Nem is állt be változás, és akkor beadtuk a felmondásunkat többen is és visszamentünk tanítani.

Gellébe nem akartam visszajönni és elmentem Somorjára. Somorjában tanítottam öt évig, ahonnan kiemelt a tejfalui iskola igazgatója és átvitt Tejfalura – ami hozzátartozott a somorjaihoz –, közben tanítottam a nyolcosztályos gimnáziumban is Somorján. 2001-ben mentem volna nyugdíjba, de 2011-ben mentem csak. Tíz évet tanítottam ott és azt mondhatom, hogy a zsérei hét év mellett a tejfalui tíz év volt a legszebb.

K.L.: Azt mindenképp meg kell említeni, hogy itt a gellei iskolában volt egy diákénekkara. Egy olyan diákénekkar, ami ha megszólalt... hát negyven gyerek volt benne.

K.Zs.: Az egyik versenyen hatvanan is voltunk. Ahhoz képest nem volt olyan sok tanulója az iskolának. Amikor elmentem az iskolából, az énekkar rögtön megszűnt. Úgy gondoltam, hogy a férfiak is, amikor 2005-ben megünnepeltük a 25 éves évfordulót és utána szétesett, hogy lesz majd valaki fiatal, aki továbbviszi. Illetve, még vittem is volna pár évig, de volt egy fiatalabb és egy idősebb magva és valahogy nemigen jöttek ki egymással. Ezt valahogy nem sikerült kiküszöbölni, és akkor ke-restek meg a békeiek 2005-ben. Itt már akkor nem működött, de még mindig

bizakodtam, hogy hátha össze lehet őket hozni. Azt mondtam a békeieknek is, hogy igen, elmegyek egy-két évre esetleg, megtanulunk pár népdalcskort, és ha itt olyan igény lesz megint, akkor visszajövök. Nekem elsősorban a gelleiek voltak fontosak. Sajnos nem jöttek, nem kértek, így ott vagyok Békén már lassan tizennégy éve.

Van-e valamilyen hobbijuk?

K.L.: Nagyon szeretem a történelmi regényeket és azokat újra is olvasom. Például Márai történelmi regényeit már harmadszor olvastam végig, Móra Ferenc Aranykoporsóját is már többször újraolvastam, Fekete Istvánt nagyon szeretem. Van egy külön könyvespolcom, ahol csak Fekete István, Gárdonyi Géza és Móra Ferenc van. De az utóbbi időben Benkő László történelmi regényeit olvasom, nagyon szeretem. Meg hát a történelmi és nyelvészeti folyóiratokat.

K.Zs.: Én mondjuk rengeteg kereszt-rejtvényt fejték (K.L.: Igen, azt én is szeretem.). Elég sok zenét hallgatok, azon belül is nagyon sok Cseh Tamást.

K.L.: Mind a ketten nagyon szeretünk a kertben ezt-azt dolgozni.

K.Zs.: Nagyon jól kapcsol.

K.L.: Mint gyerekkorunkban – kapál-

tunk és minden csináltunk, amit otthon kellett.

• Számos kitüntetésben részesültek és komoly eredményeket értek el munkásságukkal, de mi volt a pályafutásuk legnagyobb elismerése?

K.L.: Nekem az a legnagyobb elismerés, amikor valahol összefutok egy volt tanítványommal és azt mondják, „Jaj, Tanár úr! Milyen jók voltak azok az órák!”

K.Zs.: Vagy amikor elmegyünk Zsére és tényleg még az idős nénik is leállnak velünk beszélgetni és visszaemlékeznek ránk. Ez többet ér bárminél. Mert te is kaptál Életműdíjat, Kazinczy-díjat, Arany Érdemkeresztet...

K.L.: ...de a kitüntetés az olyan, hogy... sokkal többet érnek az ilyen visszajelzések.

• Önök szerint mi a tanári pálya szépsége, és mi az árnyoldala?

K.Zs.: Életem során én a szépséget próbáltam meglátni benne és átadni azt.

K.L.: Ha azt, amit te tudsz, sikerül átadnod, az magában egy nagy öröm.

K.Zs.: Az anyagi háttere az egyetlen negatívuma. De mi akkor nem sokat tördtünk vele.

K.L.: Én azt hiszem, hogy nevelni a pedagógus elsősorban a saját példájával tud. Magában az, hogy hogyan élsz és miként cselekszel. Tekintélyt és szakmai tekintélyt is csak tudással szerezhetsz, nem erővel és szigorral. Én a kocsmapultról kezdve mindenhol tanítottam. (nevetés)

• Mit üzennek a jövő pedagógusainak?

K.L.: Próbálják azt csinálni, amit mi! Van az a klasszikus vicc, hogy: „Adatfelvételnél írják

össze az illető adatait. Megkérdezik tőle: Maga értelmiségi? - Nem, én pedagógus vagyok.” (nagy nevetés) Az értelmiségi az valamitől más. Annak küldetése, feladata van törődni más emberekkel. Attól is, hogy ő minden fórumon, minden élethelyzetben nevel, akár példával, akár szóval.

K.Zs.: Egy pedagógus az éjjel-nappal pedagógus. Nem csak az a feladata, hogy oktasson, hanem hogy a kulturális élet terén is kibontakozzon. Sajnos, ezt a mai fiatalok legtöbbször már nem tudja, vagy nem érti, vagy nem is akarja csinálni.

K.L.: Mivel mi kisebbségben élünk, itt plusz feladatot is kell vállalni. A kultúra támogatása az állam feladata volna, és ha nem támogatja, akkor magunknak kell azt!

• Mit üzennek a gelleieknek?

K.Zs.: Azt, hogy ragaszkodjanak a hagyományaikhoz, a kultúrájukhoz, a nyelvükhöz, az identitásunkhoz ... vagyis a gyökereikhez! Ha ezt tudatosítaná a szülő, akkor meg sem fordulna a fejében olyan, hogy magyar gyereket szlovák iskolába adjon. Ez volna a természetes. Zsérén például ezzel nekünk nagyon meg kellett küzdenünk, amikor '71-ben odaköltöztünk, mert ott már nagyon hamar megindult ez a folyamat. Nekünk az alatt a hét év alatt állandóan azzal kellett küszködnünk, hogy minden magyar gyereket magyar iskolába írássanak. Ehhez nekünk, magyar pedagógusoknak a magyar iskolában sokkal többet kellett tenni, mint a szlovák pedagógusoknak a szlovák iskolában, aki szinte semmit sem tett, és mégis volt majdnem annyi diákja, mint nekünk. És akkor még jóval magyarabb falu volt Zsére.

K.L.: Meg azt, hogy ragaszkodjanak a falujukhoz! (K.Zs.: Mindenképpen!) Mert egy ember életében a legnagyobb élmények, a legtöbb, legerősebb emlékek a gyerekkorban alakulnak ki. Móricz Zsigmond azt mondta, hogy ő egész életében azt írta le, amit tízéves koráig megélt. És ebben valóban van igazság. Ha az ember valamilyen környezetbe beleszületett, ahhoz ragaszkodjon és tartsa meg, még később is! Ha módja van rá, akkor segítse is azt a közösséget, amibe beleszületett vagy belekerült!

Iván András

Vajkán

Az „adás” öröme

Ahogy egy régi közmondás említi „jobb adni, mint kapni”. Ezen a bölcs kijelentésen fölbuzdulva a gellei természetbarátok néhány tagja örömmel nyújtott segítséget a bősi futóklub vezetőségének az idén augusztus 24-én immáron ötödik alkalommal megrendezett futóverseny bonyodalommentes lefolyásában.

A forró utónyári délelőttön óvodás korúaktól egészen a nyugdíjasokig több száz futó próbálhatta ki magát a különböző hosszúságú távokból álló megmérettetésen.

A kora reggeli órákban teljesített segítség után falunk természetkedvelő egyesületének egyik tagja, Bittera Norbert szintén úgy gondolta, hogy a leghosszabb, 10 kilométeres táv teljesítésében is kipróbálja állóképességét. A hajnali ébredés és a kimerítő hőség kicsit nehezített a kijelölt szakasz lefutásán, azonban még így is kielégítő időn belül sikerült teljesítenie a kihívást.

A délutáni órákban végződő futás után a versenyzők örömmel indultak haza egy szép nap megélésének tudatával a szívükben.

VAJKAI KALAND

A gellei természetbarátok vezetősége kis változatosságot csempészve a minden évben megrendezésre kerülő nyárvégi gyalogtúrába, az idei esztendőben a Duna túlsópartját tűzte ki célul.

A kellemesnek ígérkező vasárnapi

programra több gellei mellett más falvak, illetve természetjáró csoportok tagjai is eljöttek. Ezáltal szeptember legelső napjának reggelje jó hangulatú, vidám emberek üdvözlésével, egymás boldog viszontlátásának önfeledt örömeivel indult.

A kihagyhatatlan „szíverősítő” elfogyasztása után izgatottan vágott neki a csapat a meglepően meleg napnak. Rövid buszos utazás után néhányan életükben először élvezhették a Dunán évtizedek óta közlekedő komp szabadtéri, vízmelléki levegőjének frissességével társuló folyó, illetve az annak két oldalán elterülő térségének látványát. A kellemes hullámokon történő átkelés után végre megérkeztek Vajka területére. A kis falucska mellett fellelhető vajkai tó, az árnyékot biztosító fákkal övezett erdei ösvények és a zárások bebarangolása mindvégig vidám hangulatban telt. Néhány bátrabb, szívósabb turista még a hűvös vízben történő felfrissülést, megmártózást is bevállalta az őrjítő kánikulaérzetének enyhítése érdekében. A kalandos délelőttöt éhségnyhító gulyással és szomszédító kofolával, egyesek pedig sör fogyasztásával zárták.

A busszal történő hazaszállítás alatt a résztvevő túrázókat a rendezőség oklevéllel jutalmazta, hogy e papírra történő rápillantás után egy csodás nap emléke jelenjen meg minden túrateljesítő lelki szemei előtt.

U.i.: A túra alkalmával meghirdetett fotóversenyre beküldött természetről

készült csodás fényképek elbírálása után a következő felvételt készítőkre értek el dobogós helyezést: Végh Imre, Pintér Sára és Nagy Ildikó. Nyereményeik eljuttatása folyamatban van! A többi beküldött képek szintén köszönjük, a nyerteseknek pedig gratulálunk!

„NAPPAL TÚRA, ÉJJEL BULI”

A címben említett jelmonddal megrendezett magyarországi, csattogó-völgyi turista V4-es (visegrádi négyek) nagytalálkozó ebben az esztendőben sem maradhatott el.

A résztvevő gellei turisták a fesztiválról hazatérve csillogó szemekkel mesélték az ott megélt, mindössze három nap,

Bősi futás

számtalan élményét. A délelőtti órákban rengeteg túralehetőségből, biciklis kirándulásból és kenuzási lehetőségből válogathattak az aktívabb jelenlévők. A rendezőség azonban szintén megszámlálhatatlan sok programmal készült a völgyben maradónak is. A lábaikat kímélni vágyók több állatokról és természetéről szóló előadást hallgathattak meg, kipróbálhatták a falmászást, acróyógát, bizonyíthatták kez ügyességüket a kézműves programok valamelyikén és még sok más foglalkozást is kipróbálhattak. Az esték pedig koncertekkel, élő zenés előadásokkal és hajnalig tartó mulatozásokkal zárultak.

A Csattogó-völgyben lazító turistákat annyira megával ragadta a rendezvény hangulata, hogy már most biztosra tudják a jövő év szeptember első hetének fárasztóan pihentető időtöltését.

VERSENYEZTÜNK

Szeptember utolsó hétvégéjén sem unatkoztak a gellei természetbarátok tevékeny, energiával teli tagjai, akik kihasználva a jó időjárás kínálta lehetőséget, a szabadban töltötték idejüket.

Túraihányban szenvedő tagjaink egy kis csapatot alakítva vettek részt az immáron már ötödik alkalommal megrendezett ú.n. „nyékvárkonyi hegyen-völgyön túraversenyen”. A 12 kilométeres szakaszt az egyes csapatok külön-külön tették meg, miközben a dolgukat nehezítették a szervezők által összeállított

feladatok. A megoldásra váró kérdések között akadtak ügyességi, logikai és lexikális tudást igénylő feladványok is, melyek nem egyszer okoztak komoly fejtörést az egyes csoportok tagjainak. A kellemes séta és a rejtélyes elemekkel megtűzdelt táv megtétele után a rendezőség étellel és itallal kedveskedett a rekord számú résztvevőknek. Az utolsó, huszadik csapat célba érését követően, a pontszámok összegzése után pedig a várva-várt eredményhirdetés következett. Az első helyezetteket kupával, az összes dobogóst éremmel tüntették ki, miközben minden jelenlévőnek köszönetet mondtak a közösen eltöltött, kalandos napért.

A vasárnap is hasonló izgalmakkal

teli napnak bizonyult, ugyanis az egyik természetbarát tagunk teljesítette a második „42,195-ét”. A fárasztó kihívás ezúttal a 34. Spar Budapest maraton volt. A mindkét rakpartot, egyes városrészeket, hidakat és szigeteket érintő táv alatt a futók (ameddig energiájuk engedte) megcsodálhatták a város szívében megbúvó épületremekműveket, építészeti érdekességeket, emlékműveket és parkokat. A hosszú, gyönyörű és változatos útvonal megtétele után, kis szusszanásnyi időt hagyva maguknak, kimerülten ámde büszkén indultak haza a felvidéki résztvevők.

Bittera Gabriella

A NYUGDÍJAS KLUB ÉLETÉBŐL

Az egyházugyeli nyugdíjas klub 2019. szeptember 6-án megszervezte a már hagyományosnak mondott „DERESEN-DERŰSEN” mozgalom nagytalálkozóját, amely a hodosi citerazene-
kar fellépésével kezdődött. Utána Álló Anna, a klub elnöke üdvözölte nyug-

díjas barátainkat, a vendégeket a közeli falvakból, a helyi nyugdíjas klub tagjait és összes támogatónk, akiknek egy szál virággal köszöntük meg a sok segítséget, ami lehetővé tette a nagytalálkozó megszervezését. Iván Lajos mérnök, a község polgármestere szívhez szóló beszédével üdvözölte a jelenlévőket. A szomszédos falvakból érkező nyugdíjasklub-elnököket szintén virággal köszöntöttük. Hálával és köszönettel tartozunk a felszolgáló-személyzetnek, akik önként, saját felajánlásukra végezték ezt a fáradtságos munkát az egész est folyamán. A jó hangulatról Kiss Tomi zenész és társa gondoskodott.

Végezetül szeretnénk köszönetet

mondani minden támogatónk, akik anyagi támogatásukkal hozzájárultak e színvonalas nagytalálkozó megrendezéséhez.

Álló Anna
Klub elnöke

EDZŐI BESZÁMOLÓ

Labdarúgó csapataink számára a nyár folyamán megkezdődtek a bajnokság küzdelmei. A felnőtt csapat mellett 5 korosztály indult az általuk kiírt bajnokságban. Ennyi korosztályos csapattal nagyon kevés környékbeli falu büszkélkedhet. Sikerült elérni azt célt, melyet akkor tűztem ki, amikor elkezdtem a gellei utánpótlással foglalkozni. Az akkori céljaim között szerepelt, hogy pár éven belül minden korosztályos bajnokságban legyen csapatunk. Hosszú és kemény munka volt, de úgy érzem megérte. Röviden a bajnokságokról:

Az U9-es csapat egy éves felkészülést követően jelentkezett be a számukra kiírt bajnokságba. A mezőny 11 csapatból tevődik össze, oda-visszavágós rendszerben játszanak. A cél az alapok elsajátítása, és főként az, hogy minél jobban megszeressék ezt a sportot. Nagyon sokan látogatják az edzéseket községünkben és a közeli falvakból egyaránt. A gyerekek heti egy edzést és egy mérkőzést abszolválnak. Az ügyesebbek és a bátrabbak már az U11-es csapat edzésein és mérkőzésein is részt vesznek.

Az U11-es csapat a tavalyihoz képest nagyon átalakult. Sokan felkerültek az U13-as korosztályba. Ebben a bajnokságban 16 csapat méri össze erejét és az U9-es korosztályhoz hasonlóan oda-visszavágós rendszerben játszanak. A játékosok heti két edzéssel készülnek a hétvégi mérkőzésekre. Ennél a kor-

osztálynál az egyén és a csapatfejlődés a legfontosabb. Az eredmény csak másodlagos.

Az U13-as mezőnyben két csoport lett kialakítva a csapatok számára a földrajzi elhelykedés alapján. Mi az A csoportba lettünk besorolva, amelyben rajtunk kívül még 10 csapat szerepel. A bajnokság lebonyolítása hasonló, mint az előző két korosztálynál. A bajnokság végén viszont a két csoport csapatai még egymás ellen is játszanak a végső helyezésért. Az edzések együtt vannak az U15-ös csapat edzéseivel, mivel a játékosok az idősebb korosztály bajnokságában is szerepelnek. Heti két edzést abszolválnak a gyerekek és ezt követi a hétvégi két mérkőzés. Itt is nagyon fontos az egyén és a csapatfejlődés.

Az U15-ös korosztály kerete is nagyon sokat változott. A bajnokságot 15 csapat alkotja, mely őszi-tavaszi fordulóból áll. A csapatban nagyon sok a fiatal játékos. Ahogy már említettem, az edzések az U13-as csapattal együtt vannak. A fiúk heti két alkalommal edzenek és péntekenként játszik a mérkőzéseiket. Az első három hétben hetente két mérkőzést (kedd, péntek) is játszottak. A cél, hogy minél szebb, kombinatív focit játszanak a gyerekek. A taktika elsajátítása is fontos már ennél a korosztálynál. Az idősebb játékosok az U19-es korosztálylyal is edzenek, sőt a mérkőzéseiken is részt vesznek.

Az U19-es korosztály két bajnoki cí-

met követően immár a IV.ligában méri össze az erejét az ottani csapatokkal. A bajnokságot 16 csapat alkotja. Az őszi és a tavaszi fordulók párharcait követően kerül ki a végső győztes. Bizonyítani szeretnénk a felsőbb osztályban is, hogy képesek vagyunk bármire. A nyár folyamán heti 3 alkalommal készültünk, az iskola kezdete óta lecsökkentettük az edzéseket két foglalkozásra. A mutatott játékunkkal szeretnénk mindenkit meggyőzni, hogy érdemes kilátogatni a mérkőzéseinkre, esetleg elkísérni bennünket az idegenbeli mérkőzésekre is.

Keményen dolgozom a rendezvények megszervezésén, amelyeket az előző cikkben említettem.

Aki úgy gondolja, hogy szeretne hozzájárulni bármely rendezvény megszervezéséhez, az megteheti a 0915 992 797-es telefonszámon. A rendezvények bevételét az utánpótlás csapatok fejlesztésére, képzésére fordítjuk majd.

Magam és a csapataim nevében is szeretném megköszönni mindenkinek, aki valamilyen úton módon is támogatja csapatainkat. Remélem, hogy továbbra is lesznek olyan helyi vállalkozók és magánszemélyek, akik támogatásukkal segíteni fogják korosztályos csapatainkat. Nem utolsó sorban örülnék, ha a jövőben minél többen kilátogatnának a mérkőzéseinkre és buzdítanák a pályán lévő játékosokat.

Hajrá Gelle!

a csapatok edzője **Póda Mihály**

Adalékok Cséfa történetéhez

Ilyen nevű település a történeti Magyarországon mindössze három van: a miénk, **Cséfalva** vagy **Cséfa** (a -falva utótag rövidült -fa formára) alakban Pozsony vármegyében, **Cséffa** alakban egy román nyelvű, valamikori mezővárosi rangú település Bihar megyében Nagyvárád és Nagyszalonta között, s egy Cséfa nevű pusztá, ma Törökszentmiklós része Szolnok megyében. A településnév etimológiája teljesen bizonytalan, még ha történetek is kísérletek a cseh népnévből való eredeztetésére. Legvalószínűbbnek látszik a személynévi eredet, mert a **-falva**, **-telke**, **-háza**, **-laka** utótag kizárólag személynévekhez kapcsolódik a településnevek létrehozásakor. (Hogy volt-e **Cse** hangsorból álló használt személynév a 9-10. században, erre nincs írott forrásunk, de rengeteg olyan egyszótagú személynév használatos ebben a korban, melyek mára már nem használatosak nevek, s csak földrajzi nevek őrizték meg, pl. **Bár**, **Pat**, **Gál**, **Győr** stb.) Hogy mikor alakult ki és állandósult maga a település, ezt okleveles adatok híján soha nem fogjuk megtudni.

Az állandó települések, falvak kialakulása egy rendkívül hosszú folyamat volt: kezdődött a honfoglalást követően, ahogy a területet népeikkel együtt „megülik” a honfoglalók, majd következett az állandó szállásterület kialakulása, s ezen az állandó szállásterületen az állandó települések, mai fogalmaink szerint falvak létrejötte következik. Az első falunévek utalnak a települések alakulásának korára is. Először csak pusztá személynévek szolgáltak falunévként: Éte, Bár, Pat, Karcsa, hisz akkor még nem a terület volt fontos, a falu fogalmilag még azt jelentette, hogy Éte, Bár, Karcsa személynépe lakik ott. Később, Szent István idején, a nagy áttelepítésekkel már megjelennek a képzős származékú falunévek, tehát, hogy kinek tulajdona a falu: Aba – Abony (értsd Abáé), Pat – Patony, majd a tulajdonos neve mellett a települést jelölő -falva, -háza, -laka: Illésháza, Kálmánháza, Cséfalva. Ugyanekkor, a nagy áttelepítések idején megjelennek a törzsnevek is falunévként: Megyer, Keszi, Nyék, vagyis hogy ezt a falut a megyeriek, kesziek, nyékiek lakják.

Szent István idején, a vármegyeszervezet kialakulásakor szinte minden létező és folyamatosan ekkor alakuló települést valamely vár határába, megyéjébe soroltak be, s a falvak lakói a megyeköz-

ponti vár, illetve közvetve a várbirtokon keresztül a király szolgálatára rendelt népek lettek. A falvakba telepített várnépek azonban jelentős társadalmi különbséget mutattak: voltak köztük szolgarendűek, közrendű szabadok, belőlük alakult ki a későbbi jobbágyparaszti réteg. Voltak azonban közöttük katonáskodó elemek, a dolgozó várnépeknek az előjárói, a várjobbágyok, akiket az oklevelek a szentkirály szabadjainak neveznek. Cséfalva egészen biztosan az ilyen szabadkirályi népeknek a faluja volt kezdettől fogva. (Ebből a rétegből alakul ki majd a köznemesség az idők folyamán.) Cséfalvát ugyanis egyetlen középkori oklevél sem sorolja Pozsony vármegyében a Pozsony várához rendelt birtokok közrendű népei közé.

Ezért nevezik aztán az oklevelek a Cséfalván lakó szabadokat a király embereinek, s nevük után ezért kezdik használni a település nevét, mely később aztán vezetőnévként, a magyar nyelv szabályainak engedelmeskedve, a személynév elé került. Így alakult a település nevéből a nemzetség, majd a nemzetség tagjainak neve, mai szóhasználattal vezeték-, illetve családnév. Ez a Cséfalvay név eredete.

A település első okleveles említése nagyon késői, csak 1342-ből való, ekkor a település persze már több évszázada létezett. S mindjárt az első írásban való előfordulás sem a leghízelgőbb, hisz az Amadé levéltárából ismert oklevél úgy említi Egyed fia András Cséfalváról, mint aki gyilkosságot követett el. Egy másik, eddig elsőnek ismert oklevél 1349-ből ugyanennek az Egyednek a fiát, Pétert a király embereként nevezi meg, s egy 1388-as oklevél Lack fia Istvánt Cséfalváról már szolgabíróként említi. A középkorban, majd az újkorban Cséfalván mindvégig a Cséfalvay család marad a legfőbb birtokos. A család újkori történetéről azonban nagyon keveset tudunk. A település pedig úgy élte életét, mint más kis csallóközi falvak, megérve a 20. század többszöri impériumváltását is, megmaradva a Cséfalvayak ősi fészke és magyarának. Az utóbbi években a sok beköltözéssel azonban erősen megváltozott a falu nemzetiségi összetétele is. S csak bízhatunk benne, hogy ilyen változás a Cséfalvayak nagy családja történetében nem fog bekövetkezni.

Kovács László

Születések

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta **Sentinek Samuel**, **Utaši Šimon**, **Szilvásyová Ella** örvendeztették meg szüleiket érkezésükkel.

Gratulálunk!

Házasságkötések

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta **Boros Rudolf** és **Mgr. Vajas Anita**, **Ing. Varga Ádám** és **Ing. Bognár Veronika**, **Iván Zoltán** és **Koleszár Kamilla** fogadtak örök hűséget egymásnak.

Sok boldogságot kívánunk!

Elhalálozások

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta **Mészáros Sándor**, **Cséfalvay Margit** és **Ing. Huszár István** gellei lakosainktól vettünk örök búcsút.

Nyugodjanak békében!

Jubilánsok

„Nemes szép élethez nem kellene nagy cselekedetek. Csupán tiszta szív és sok-sok szeretet.”

(Pázmány Péter)

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta 10 szép kerek évfordulónak örvendhettünk.

Név szerint: **Nagy Béla**, **Szabó Rozália**, **Füssi Ferenc**, **Katona Margit**, **Kovács Rozália**, **Makki Erzsébet**, **Zöld Izolda**, **Tóth Rozália**, **Csölle Frigyes** és **Marcell Dénes**.

Az ünnepeltnek tiszta szívből gratulálunk és jó egészséget kívánunk!

FELSZÓLÍTÁS!

A községi hivatal felszólítja azokat a személyeket, akik adóhátralékkal rendelkeznek, hogy 2019.10.31-ig szíveskedjenek kiegyenlíteni tartozásaikat! Mindazon személyek, akik tartozásaikat az adott időpontig nem egyenlítik ki, az adósok listájára kerülnek. Ez a névsor novemberben felkerül a község weboldalára.

Megértésüket köszönjük!

KONDOROSI VÁSÁR

...az országos Orsolya-napi vásári hagyomány nyomán

kézműves- és házi portéka
paraszti étel és ital
gyermek- és felnőtt programok
muzsika és táncmulatság
legény- és leányvásár
meg a többi...

**2019. október 19-én, 10:00-tól
a gellei kultúrházban és a plactéren!**

fotó: Kosztó-Lány

facebook: Kondorosi Vásár

HAHOTA SZÍNHÁTSZÓ CSOPORT

William Somerset Maugham / Nádas Gábor / Szenes Iván

Imádok férjhez menni!

zenés vígjáték két részben

Szerkesztők: Bill - Sreijner Attila, Victoria - Sreijner Melinda, Freddie - Recska Tamás,
Mr. Paton - Katona Péter, Mrs. Shuttleworth - Jónás Katalin, Miss Montmorency - Bernath Erika,
Raham ügyvéd - Recska Zsolt, Taylor - Katona János
Zene: Katona János, Hang-és fénytechnika: Remmork, Rendezte: Sreijner Tibor

**2019.11.24. (vasárnap), 16.00
EGYHÁZGELLEI KULTÚRHÁZ**

Jegyelővétel: diák/nyugdíjas - 4 € | felnőtt - 6 €
Helyszínen: diák/nyugdíjas - 5 € | felnőtt - 7 €

**A Zöld Csillag Színtársulat
bemutatja**

Grease

**Kezdés
18:00**

**Dátum
2019. 10. 26.
(szombat)**

Helyszín - Egyházugelle, kultúrház

Belépődíj

Elővétel

diák/nyugdíjas - 4 EUR

felnőtt - 6 EUR

Helyszínen

diák/nyugdíjas - 5 EUR

felnőtt - 7 EUR

HÍRMONDÓ – Gelle Község Önkormányzatának lapja – Ingyenes kiadvány – Felelős szerkesztő: Bognár Laura, Szerkesztők: Usačov Péter (önkormányzat), Bohony Irén (egyház), Cséfalvay Katalin, Póda Erika, Trencsik Anikó (oktatásügy), Méhes Richard, Kovács László (kultúra), Jákló Diana, Póda Mihály (sport) – Cím: Hírmondó, Pósfá 151, 930 34 Holice – E-mail: hirmondo@egyhazgelle.sk – Nyomdai előkészítés: Oriskó Norbert, nyomja: Pelikán Kft. (Gelle) – Regisztráció: a SZK Kulturális Minisztériuma, EV 3291/09 ● Vydavateľ: Obec Holice – IČO vydavateľa: 00 305 405 – periodicita vydávania: občasník – poradové číslo: 3/2019 – ročník vydávania: 18. ročník – medzinárodné štandardné číslo seriálu (ISSN) 1339-6897 (A megjelent cikkek tartalmáért a szerzők felelnek. A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül egyezik meg a cikkekben leírtakkal – A szerk.)